

DENGÊ KOMKAR

Sal : 7
Wext : 10.7.1986
Hejmar : 87
Biha : 1 DM

KOVARA FEDERASYONA KOMELÊN KARKERÊN KURDISTAN LI ELMANYA FEDERAL

SÖMÜRGEÇİ MAHKEMELER YENİDEN CEZA YAĞDIRDILAR...

Erzurum Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nde görülmekte olan "Ağrı Davası" 26 Haziran 1986 günü sonuçlandı. 120 kişinin TKSP üyesi veya militanı olarak yargılandığı ve 6 yıldan beri sürmekte olan bu davada, sömürgeci-faşist mahkeme, Özgürlük Savaşçıları'na 20 yıla varan ağır hapis cezaları verdi.

Faşist Evren-Özal diktatörlüğünün kukla mahkemesinin "suçlu" bularak cezalandırdığı yurtseverler şunlardır:

Halil Aksoy 20 yıl ağır hapis.

Nurettin Basut, 10 yıl bu davadan, 10 yıl ise, dava sürerken bir duruşmada faşist Türk ordusunun Irak Kürdistanı'na saldırısını protesto etmesinden dolayı olmak üzere toplam 20 yıl ağır hapis cezası,

İsmet Yeğen, 10 yıl bu davadan, 9 yıl ise duruşmalar esnasında aldığı ceza olmak üzere toplam 19 yıl ağır hapis cezası,

Muhsin Nurçin, 16 yıl; M. Yaşar Taşdemir 13 yıl; Ahmet Çelebi, Salih Altındağ 12'şer yıl; Orhan Çetin, Murat Şahin, A. Ekrem Kutlay, M. Zeki Birben 10'ar yıl; Sait Demir, Hikmet Çetin 6 yıl 8 ay; Nizamettin Kaya, Atilla Işık, Kasım Aydemir, Nuri Kızıldağ, Abdülkerim Er, Yusuf Beyazıt, Cemal Aras, Yavuz Polat, Hasan Korkunç 5'er yıl ağır hapis cezası.

Faşist cuntanın iktidarı gasp

etmesinden sonra, Türkiye ve Kürdistan'da yaşananlar Ağrı'da da yaşandı: Yüzlerce yurtsever göz altına alınarak, aylarca işkence çarklarından geçirildi. Yüzlercesi sokaklarda kurşunlandı. Bu davadan yargılanan yiğit devrimci Metin AKSOY faşist cellatlar tarafından işkencede, Hasan KAYA ve Kenan ARAS ise tutuklanıp bırakıldıktan sonra katledildiler.

Erzurum Askeri Ceza ve Tutuklevlerinde bulunan devrimci, yurtsever, demokrat insanların maruz kaldıkları insanlık dışı uygulamalardan, TKSP davasında yargılananlar da paylarına düşeni yeterli ölçüde aldılar. 6 yıl boyunca defalarca ağır işkencelerden geçirildiler, hücrelere atıldılar. İnançlarından vazgeçmeleri için akla hafsalaya sığmayan uygulamalarla karşı karşıya kaldılar. Fakat halkımızın yiğit evlatları bu insanlık dışı uygulamalara karşı direndiler, onurlu kavgalarını zindanlarda da sürdürdüler. Birçok kez diğer devrimci tutuklularla birlikte açlık grevlerine, ölüm oruçlarına yattılar. Hasılı sömürgeci-faşist rejimin tüm barbarca baskılarına boyun eğmediler. Devrimci onuru yüksekte tuttular.

"Ağrı Davası"nda, 20'ye yakın faşist de yargılanıyordu. Faşistler Ağrı'da 12 Eylül öncesi 10'un

üzerinde yurtsever katletmişlerdi ve bu cinayetlerinden ötürü yargılanıyorlardı. Ve rejimin bunlara olan genel yaklaşımı bu davada da kendisini açık biçimde gösterdi: Çoğu beraat ederken, 3'ü ise 1-3 yıl arasında ceza aldılar. 12 Eylül öncesindeki faşist terörün asıl sorumlularından olan faşist Türkeş ve bilumum MHP'li kukla mahkemeler tarafından serbest bırakılırken göstermelik de olsa 3-5 çapulcunun "ceza" alması hiç de yadırganacak bir durum değil..

Türkiye'nin "demokrasiye geçtiği" bir dönemde, ne hikmetse kukla mahkemeler devrimci, demokrat, yurtsever insanlara idam, ömürboyu veya 20-24 yıl hapis yağdırmaya başladı. Herhalde tüm bunlar "demokrasi"nin gereği yapılıyor?!

Kürdistan Ulusal Demokratik Mücadelesi tarihinde Kürt halkı, sürgünleri, toplu kırımları, zulmü, idam sehpalarını, zindanları çok gördü. Bugün de görüyor. Evren-Özal çetesi de baskıyla, zulümle, hapis cezalarıyla Kürt halkının özgürlük mücadelesinin önünü alabileceğini sanıyorsa yanılıyor. Gün gelecek Kürt halkı özgürlüğü uğruna şehit düşen, iplere çekilen, yıllarca zindanlarda çürütülen evlatlarının hesabını soracak; özgür halklar topluluğu içinde yerini alacaktır. O günler uzak değildir..

BATILI "DEMOKRASİ" HAVARİLERİNDEN DİKTATÖRLÜĞE DESTEK

Bilindiği gibi, son zamanlarda Batılı ülkelerle Türkiye arasındaki ilişkilerin trafiği hızlandı. Basına sık sık birilerinin ziyareti veya tavır değişikliği yanıyor.

Görünen o ki, Batılı demokrasi havarileri şampiyonluğunu yaptıkları demokrasi ve insan haklarını bir kenara itmiş, Türkiye'ye yönelik sömürüden aslan payını almaya yarışıyorlar. Kamuoyundan gelecek tepkileri azaltmak için de Türkiye'nin demokrasiye dönüş yolunda olduğunu veya bu yönde ciddi adımlar attığını propaganda ediyorlar, faşist rejimi aklamaya çalışıyorlar.

Ama bu ikiyüzlülüğe karşı çıkarlar da var elbet. Bunlardan biri F. Almanya Yeşiller Milletvekili Ulrich Fischer, 21-25 Nisan 1986 tarihinde Türkiye'nin gündemden çıkarıldığı, Avrupa Konseyi toplantısında Türkiye'nin durumu görüşülürken, söz alan Fischer'in konuşmasının bazı bölümleri şöyle:

"Steiner'in raporunda sıkıyönetimin 67 ilden 5'e düşürülmesinden övgüyle bahsediliyor. Ne yazık ki, bu 5 ilin Türkiye'nin işgali altındaki Kürdistan parçasının ana çekirdeğini oluşturduğu unutuluyor. Kürtler, Atatürk döneminden beri tüm haklardan, hatta azınlık haklarından bile yoksunlar.

Türk ordusu, NATO'nun desteğiyle Kürt halkına karşı acımasız bir savaş sürdürüyor. Bu savaşın yolaçtığı karşı terörü de kınıyoruz. Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkı Batı ittifakının güvenlik çıkarlarına kurban ediliyor.

Gerçek bir demokrasiye dönüş ancak, yıllardan beri süren devlet terörünün son bulması, tüm tutuklular için af çıkarılmasıyla mümkün olur. Türkiye'de iç barış da ancak, Türkler, sağcı ve solcusuyla tek ulus biçimindeki Kemalist devlet doğmasını terkeder, Kürtlerin yanı sıra, Ermeni ve Yunan azınlıkların hakları güvence altına alınır, otonomi ve kendi kaderini tayin hakları tanınırsa sağlanır.

Bugün Türkiye'de bu yönde hiçbir gelişme yoktur. Bunun için politik komisyonun raporu, yanlış formüle edilmiş, Avrupa çıkarlarını gözetmek için otoriter NATO Türkiye'sine prestij kazandırma ve gerçekten çok daha vahim olan insan haklarını gizleme çabasından başka birşey değildir."

26 Mayıs 1986'da F. Almanya Devlet Başkanı Weizsaecker, birçok demokratik örgüt, kuruluş ve kişinin karşı çıkmasına ve endişelerini dile getirmelerine rağmen, Türkiye'yi ziyaret eden ilk Batılı devlet başkanı oldu. Gezinin rolü basında; "Askerlerin demokrasininin değerlendirilmesinde olumlu bir etken", "Evren Weizsaecker sayesinde kendisini olumsuz darbeci devlet

başkanı olma imajından kurtaracak" şeklinde değerlendirildi.

Gezi öncesi, Bonn'daki Kürt Enstitüsü'nün Yönetim Kurulu üyesi SPD milletvekili Klaus Immer, basına Weizsaecker'e gönderdiği mektubu açıkladı. Mektubun bir bölümün şöyle:

"Size Bonn'daki Kürt Enstitüsü'nün Yönetim Kurulu üyesi olarak, öteden beri büyük bir halk grubu olan Kürtlerin varlığının açıkça inkâr edildiğini, hem Kürt dili, isimleri ve kültürü, hem de politik temsil konularında her türlü haktan yoksun bırakıldıklarını belirtmek zorundayım. Tutuklamalar, işkenceler bugün de gündemdedir; aynı durum Ermeni halk grubu için de sözkonusudur. Avrupa Konseyi'nin bir yandan sonuç bildirgesiyle islam azınlığın Bulgarlaştırılmasını (Türkiye'nin girişimiyle) mahkum ederken, diğer yandan Kürtlerin ve Ermenilerin Türkleştirilmesine (belli ki NATO üyesi Türkiye'yi düşünerek) tavırsız kalması yaklaşımı

tek yanlıdır. Bu işbirliği, o kadar ileri götürüldü ki, Türkiye'nin istemiyle F. Almanya'daki nüfus daireleri burada doğan çocuklara Kürtçe isim verilmesine karşı çıkıyorlar. Bu nedenlerle eğer Türkiye ziyaretiniz esnasında bu gerekçeleri dile getirirseniz, bu tavırınızı selamlarım."

Gezi sonrasında ise, Dışişleri Komisyonu üyeleri Yeşiller milletvekilleri Ulrich Fischer ve Petra K. Kelly, Papaz Helmut Franz, Temel Haklar ve Demokrasi Komitesi adına Wolf Dieter Narr ve Tehdit Altındaki Halklar Cemiyeti Yönetim Kurulu adına Robin Schneider, Weizsaecker'e yazdıkları mektupta şöyle diyorlar:

"Biz de Türkiye'deki bu günkü durumun bir iki yıl önceki gibi olmadığını görmemizden gelmiyoruz. Buna rağmen, demokratik yollardan işbaşına gelmemiş resmi muhataplarımızdan ne devletbaşkanı, ne hükümet ne de

"İşkence ve İdamlara Son, Politik Tutuklulara Özgürlük-Genel Af, Kürt Halkı Üzerindeki Baskılara Son" KAMPANYASI SONA ERDİ...

Faşist Evren-Özal rejimini teşhir ve protesto etmek, özgürlük ve demokrasi için yılmadan mücadele eden halklarımızla dayanışmayı yükseltmek amacıyla 10 Türkiyeli ve Kürdistanlı demokratik işçi örgütünün (Av. Dev-Genç, Birlik Yolu, Dev-İşçi, DİBAF, FİDEF, Gerçek-ADK, İşçi Gerçeği, KKDK, KOMKAR, Kurd-Kom) Mart 1986'da birlikte başlattıkları "İşkence ve İdamlara Son, Politik Tutuklulara Özgürlük-Genel Af, Kürt Halkı Üzerindeki Baskılara Son" kampanyası, Haziran 86'da başarıyla sona erdi.

Geçen sayımızdaki konuya ilişkin haberde kampanyanın çalışmalarına yer verilmişti. Bu çalışmalara ek olarak, Uluslararası Yazarlar Klübü PEN'in 22-27 Haziran 1986'da toplanan kongresi nedeniyle, üyelerine açık bir mektup yazıldı. Mektupta, Türkiye ve Kürdistan'daki basın, kültür ve sanat üzerindeki baskılar dile getirildi, yargılanan ve cezalandırılan yazarlardan örnekler verildi. Kürt dili ve edebiyatının yasak olduğu belirtilerek, tüm bu anti demokratik uygulamalara karşı çıkılması istendi. Kampanyanın sonuçlandığı, yapılan çalışmaların belirten ve dayanışma gösterenlere kampanya boyunca yapılan özveri li çalışmalar sonucu, 146 örgüt ve kişi kampanyayı desteklediklerini açıkladı-

lar. 58 bin 133 kişi de imzalarıyla kampanyanın istemlerini benimsediklerini ve bunların en kısa zamanda yaşama geçirilmesini talep ettiler.

Avrupa'nın diğer ülkelerinde de kampanya etkin bir şekilde desteklendi. Aynı doğrultuda İsveç, Norveç, Danimarka, Hollanda, Fransa, İsviçre ve Yunanistan'da çeşitli eylemler düzenlendi, yoğun bildiri dağıtıldı, binlerce imza toplandı.

Basın, yapılan çalışmalara ve kampanyanın istemlerine yer verdi. Kamuoyu Türkiye ve Kürdistan'daki faşist uygulamalar üzerine bilgilendirildi ve duyarlı kılındı. Bu dönemde, faşist rejimi aklama çabalarına karşı bazı parti, örgüt ve kişilerin takındıkları olumlu tavırlar bunu açıkça gösterdi.

Kampanya, özellikle Avrupa'da faşist rejimi aklama çabalarının yoğunlaştığı bir dönemde yapıldığı için önemli ve yararlı bir eylem oldu. Ayrıca, Evren-Özal çetesine karşı daha geniş güçlerin kalıcı güç ve eylem birliği yapmalarının olanaklı olduğunu gösterdi.

Yayımlanan basın açıklamasında da belirtildiği gibi, "Kampanya bitti, ama mücadele devam edecek". Hem de daha geniş güçlerle ve daha güçlü eylemlerle. Halkımızın çektiği acılara son vermek ancak birlikte mücadeleyle başarılabilir.

"Kürdistanın Sesi" Radyosuyla Dayanışma Sürüyor..

şimdiki yapısıyla parlamento, inandırıcı olarak Türkiye'deki halkların çıkarlarını içte ve dışta temsil edemezler.

Bu nedenle gezinizin son gününe kadar, özellikle sizden, herkesçe bilinen varlıkları onyıllardır Kemalist devlet görüşü mantığıyla yok sayılan Kürt halkının, Ermenilerin ve diğer azınlıkların durumu üzerine ve bu günde önceleri gibi onur kırıcı ve herkesin benimsediği hukuk kurallarına aykırı kitlesel davalara katılmak zorunda olan (kendilerine yöneltilmiş suçlamalardan bağımsız olarak) binlerce politik tutuklu üzerine açık bir söz söylemenizi ummuştuk.

Mayıs 1985'da biz Almanların kendi tarihimizi değerlendiren kullandığınız gibi açık sözcükleri, bu resmi ziyarete de kullanma şansını ne yazık ki kaçırdınız."

14 Haziran 1986'da ise, Avrupa Parlamentosu Siyasi İşler Komisyonu Başkan Yardımcısı SPD'li Klaus Hansch ile Parlatmentonun Sosyalist Grup Başkan Yardımcısı ve Türkiye uzmanı SPD'li Ludwig Fellermaier çeşitli temaslarda ve incelemelerde bulunmak üzere Türkiye'ye 8 günlük bir ziyarette bulundular.

Orada basına yaptıkları açıklamalarda; iç siyasi yaşamda gözlenen canlanmaya karşılık, Türkiye'nin Avrupa'daki görüntüsüne gölge düşüren bir dizi uygulamanın bulunduğunu belirttiler. Bu uygulamaları şöyle sıraladılar:

- 1- DİSK gibi sendikal kuruluşlar hakkında açılan ve sendikaların topluca yargılandıkları kitlesel davalar;
- 2- Sıkıyönetimin kaldırıldığı illerde askeri mahkemelerin hâlâ sivilleri yargılamaya devam etmesi;
- 3- Uluslararası Çalışma Örgütü'nün standartlarına uymayan kısıtlanmış sendikal haklar;
- 4- Hükümetin hukuka aykırı olduğunu söylemesine karşılık süren işkenceler;
- 5- Eski siyasilere konan yasaklar ve haklarında açılan davalar;
- 6- Türk Ceza Yasası'nın 141, 142 ve 163. maddeleri.

Türk hükümetinin gündemine getirdikleri bu uygulamaların giderilmesine ilişkin Başbakan Özal'ın kendilerine verdiği yanıtlardan da tatmin olmadıklarını açıkladılar.

Tüm bu açıklamalardan sonra, adları dışında sosyalistlikle ilgisi olmayan bu baylar, bütün bu eleştirilerine karşılık, Avrupa Parlamentosu'ndaki ilişkilere konan blokajın kaldırılmasını tavsiye edeceklerini belirttiler.

Yoruma gerek yok. Belli ki, Batılı demokrasi havarileri bir kez faşist rejimi aklamayı kafalarına koymuşlar. Onlar için ekonomik ve askeri çıkarların yanında demokrasinin ve insan haklarının kilosu kaç!

Yeşiller milletvekili Jürgen Reents tarafından açılan ve KOMKAR'ın aktif bir şekilde desteklediği İran Kürdistanı'ndaki "Kürdistanın Sesi" radyosuyla dayanışma kampanyasına yönelik çalışmalar devam ediyor.

Norveç Demokratik İşçi Derneği, kampanya bildirimlerini yoğun bir şekilde dağıttı, Norveç'teki parti ve sendikalardan bu kampanyayla dayanışmaya yönelik basın açıklamaları yapmalarını istedi.

Kanada : KÜRDİSTANLI YURTSEVERLER DERNEĞİ KURULDU

Kanada'nın Montreal kentinde yaşayan Kürdistanlı göçmenler, Kürdistanlı Yurtseverler Derneği'ni (Komela Welatperverên Kurd lı Montreal) kurdular.

Derneğin temel amaçlarından biri, Kanada kamuoyunu Kürt halkı, ülkesi, kültürü, verdiği mücadele hakkında bilgilendirmek; ona dostlar kazanmak, diğer yandan ise, Kürdistan'lı göçmenlere çeşitli konularda yardımcı olmaktır.

Dernek aynı zamanda Kanada'daki ve Amerika'daki Kürdistanlı diğer yurtsever örgütlerle dayanışmayı da amaçlamaktadır.

Derneğin, kurulduktan sonra yaptığı etkinliklerin başında Montreal'de Newroz'u kutlamak oldu.

KÖLN: Kadın Kurslarının Kapanış Şenliği

Köln Kürdistan İşçi Derneği, Ocak-Haziran 1986 tarihleri arasında Porz semtinde Kürdistanlı ve Türkiyeli kadınlar için okuma-yazma, dikiş-nakiş, el işleri, folklor ve çocuklara yönelik cimnastik kursları düzenlendi.

Kursların sona ermesi nedeniyle, bir kapanış şenliği düzenlendi. Aynı zamanda kurslarda üretilen elişleri, çiçekler ve giysiler sergilendi. Öğrenilen folklor oyunları ve cimnastik hareketleri sunuldu. Okuma-yazma kursuna ka-

Oslo'daki Maden İşçileri Sendikası 500 kron bağışta bulunarak, dayanışma gösterdi. Bu özverili çalışmalar sonucunda toplanan 10 bin kron açılan hesaba yatırıldı.

Bunun yanı sıra, İsveç'te toplanan 1000 kron ile Hollanda'da toplanan 150 gulden de hesaba yatırıldı.

Ayrıca Avusturya'da da yürütülen örnek çalışma sonucu 1500 dolar bağış toplandığı gazetemize bildirildi.

30 Mart günü kutlanan Newroz gecesine 100 dolayında bir izleyici kitlesi katıldı. Kürdistanlıların Montreal'de en küçük göçmen grubu olması gözönüne alınırca, böylesine bir katılımın bizler için ne anlama geldiği daha kolay anlaşılır.

Geceye Kürt halkının değerli ozanı Şivan Perwer de katıldı. Ozan, birçok kez seyirciler tarafından ayakta alkışlandı.

Montreal'deki Newrozdan iki gün önce, 28 Mart günü Ontadio Eyaletine bağlı Windsor kentinde de Newroz bayramı kutlandı. Şivan Perwer oradaki Newroz'a da katıldı.

Azad GOVAN

tilan bir bayan ise, Kemal Burkay'ın "Helin" adlı şiirini okudu. Şenliğe katılanlara çay, kahve ve pasta ikram edildi. Davul zurna eşliğinde hep birlikte halay çekildi, eğlenildi.

Sergiyi 150 dolayında bayan izledi, birçoğu şenliğe de katıldı. Üretilen ve öğrenilenleri görenler, "Biz kurslarda böyle güzel ve yararlı şeylerin öğrenileceğini bilseydik, biz de katılırdık" diyerek beğenilerini dile getirdiler.

Özgür Spor'un

ENTERNASYONAL FUTBOL TURNUVASI

Köln'deki gençlerin biraraya gelecek oluşturdıkları Özgür Spor, Futbol Bölge Ligi'nin (Kreisliga) C Grubunda oynuyor. Bu yıl kendi grubundaki 16 takım arasında 6. olarak sezonu kapadı. Özgür Spor sadece bir futbol takımı değil. Onun çatısı altında gençler bir araya gelip sorunlarını tartışıyor, birlikte çözüm arıyorlar. Aynı zamanda kendi toplumlarından kopmalarını ve onun sorunlarından haberdar olmaları için de önemli bir işlev görüyor.

Bu yıl ki sezonun kapanmasından

sonra Özgür Spor, gençler arasındaki ilişkilerin sürdürülebilmesi ve kendisini daha geniş çevrelere tanıtabilmek amacıyla 22 Haziran'da "Enternasyonal Futbol Turnuvası" düzenledi. Turnuvaya 8 Türkiyeli, 2 yabancı takım katıldı.

Turnuvayı 400 dolayında bir kitle izledi. Kurulan ses cihazlarıyla alana müzik yayını yapıldı. Zaman zaman seyircilerle birlikte halay çekildi. Birlikte yenildi, içildi ve eğlenildi. Tam bir dostluk içinde geçen turnuva başarılı bir eylem oldu.

İLTİCA HAKKI YENİDEN BUDANIYOR

Bonn'daki koalisyon ortakları, iltica hakkının yeniden sınırlandırılmasını öngören yasa tasarısı üzerinde görüş birliğine vardılar. Bilindiği gibi, özellikle CDU'nun yönetiminde olduğu eyaletlerde, iltica yasasının değiştirilmesi, hatta anayasa değişikliği yapılarak bu hakkın anayasadan çıkartılması yönünde baskılar vardı. En son Başbakan Kohl'da bu yönde tepkilere yolaçan açıklamalarda bulundu. İlticacılar üzerindeki anti demokratik uygulamalar yetmiyormuş gibi, bu hakkın yeniden sözkonusu yasa tasarısıyla budanmasının asıl sebebi, özellikle 3. Dünya olarak adlandırılan, emperyalizme bağımlı, geri bırakılmış, çoğu kez gerici-faşist diktatörlüklerce yönetilen ülkelerde düşünce, inanç ve milliyetlerinden dolayı baskı gören, cezaya çarptırılan ilerici ve demokrat insanların F. Almanya'ya gelmelerini ve iltica talebinde bulunmalarını imkansız hale getirmektir.

Geçmişte de bu yönde birçok önlemler alındı. İlticacılara konan çalışma yasağı, iltica edenin müracaat ettiği yöreden başka yörelere gitme yasağı, saat ücreti 1 DM karşılığında çalıştırma, topluca kamplarda tutma bunlardan bazıları. Şimdi yapılmak istenen değişiklikle durum daha da sertleştirilmek isteniyor.

Eylül ayında Federal Parlamentoda görüşülecek olan yasa tasarısı şu değişiklikleri içeriyor:

- F. Almanya'da bulunan ve burada yaptıkları çalışmalardan ötürü ülkelerine dönmeleri halinde politik baskılara maruz kalacakları gerekçesiyle iltica talebinde bulunanların, bundan böyle bu çalışmaları iltica gerekçesi olarak kabul edilmeyecek;

- Ülkesini baskılar nedeniyle terkettikten sonra, herhangi bir ülkede 3 ay kalan bir kimsenin daha sonra F. Almanya'ya gelip sığınma talebinde bulunması halinde, bu talebi reddedilecek;
- İltica talebinde bulunanlar için şimdiye dek geçerli olan 2 yıllık çalışma yasağı, 5 yıla çıkartılırken, sosyalist ülkelerden gelenler için bu süre, bir yıl olarak bırakılıyor.

İlticası kabul edilenlerin 2 yılda bir kontrole tabi tutulması, iltica gerekçesinin halen geçerli olup olmadığının gözden geçirilmesi yönündeki öneriye koalisyon ortağı FDP karşı çıkmaktadır.

Sorun açık. Sözkonusu önlemlerle iltica için F. Almanya'ya geleceklerin önünü almanın yanı sıra buradaki çalışmalarından ötürü iltica talebinde bulunacakların talebini red ederek, yabancılara politik çalışmadan alıkoymak amaçlanıyor. İktidar çevrelerinin ve cümle gericilerin kamuoyunu kendi

görüşleri doğrultusunda şartlandırmak için ötedenberi yürüttükleri propaganda, ileri sürdükleri görüşler gerçeklerle bağdaşmıyor. Bir kere onların sık sık F. Almanya'nın iltica akımına uğradığı biçimindeki görüşleri doğru değil. F. Almanya en az iltica kabul eden ülkeler arasında yer alıyor.

Birleşmiş Milletler belgeleri tüm dünyada 12 milyon mülteciden söz ediyor. Bunların ezici çoğunluğunu, emperyalizme bağımlı, geri kalmış ülkelerden gelenlerin oluşturduğu bilinen bir şey. Peki bu insanları ülkelerini terketmeye mecbur eden açlığın, yok-

F. Almanya: ATOM SANTRALLERİNE KARŞI GÖSTERİLER YÜKSELİYOR

Haziran ayının ilk hafta sonunda F. Almanya'nın değişik kentlerinde önemli günler yaşandı, geniş ölçekli kitle gösterileri oldu. Gözyaşartıcı bombalar, su panzerleri, coplar, itler iş başındaydı. İşte tüm bunlar, Wackersdorf ve Brokdorf'ta atom santrallerini, atom artıklarını yenileme tesislerini protesto eden ve sayıları yüz bine yaklaşan göstericilere karşı kullanıldı.

Brokdorf'daki atom enerji santralini protesto yürüyüşüne 40 bin kişi katıldı. Polis, karayoluyla gelenlerin yolunu kesti; birçok insanın eylem alanına gelmesini engelledi. Beş bin polis, coplar, gözyaşartıcı bombalar, su panzerleriyle göstericilere saldırdı ve birçok insanın yaralanmasına yol açtı. Birçok gösterici tutuklandı.

Aynı gün Strauss'un memleketinde, Wackersdorf'ta atom artıklarını yenileme tesisi inşaatı önünde toplanan 30 bini aşkın göstericiye polis, daha da amansızca saldırdı: Helikopterlerden göz yaşartıcı ve kaşıntı verici bombalar atıldı. Yüzlerce insan yaralandı. Polis Avusturya-FAC sınır kapısını tuttu ve Avusturya'dan eylem gelenleri engelledi.

Ancak anlamlı ve anlamlı olduğu kadar da önemli olan ayrı bir eylem de Bayern'in göbeğinde Strauss'a rağmen yapıldı. Münih'te 10 bin çocuk atom tehlikesine karşı yürüdü, barışın korunmasının gerektiğini vurguladı.

Ertesi gün 8 Haziran'da ise Hamburg'ta bir önceki günkü polis saldırılarını protesto eden 800 gösterici polis tarafından 13 saat süreyle ablukaya

sulluğun, ağır baskıların baş sorumlusu kim? Aralarında F. Almanya'nın da bulunduğu gelişmiş sanayi ülkeleri, emperyalist devletler değil mi?

Koalisyon hükümetinin iltica hakkını budama yönündeki girişimlerini onaylamayan, anti demokratik bulan güçler de var. Muhalefet partileri, sendika ve kilise çevreleri, hümanist kuruluşlar, ilticacılara yönelik girişimler ve yabancı örgütler gibi geniş bir kesim, bu konudaki uygulamaların karşısına dikiliyor; kamuoyunu bilgilendirme çalışmalarıyla, protesto eylemleriyle, imza kampanyalarıyla ilticacılar üzerindeki baskıları teşhir ediyor.

22-27 Haziran günleri Hamburg'da toplanan uluslararası yazarlar örgütü PEN'in Kongresi, oybirliğiyle aldığı bir kararla iltica hakkına dokunulmamasını talep etti. Yeni yasa tasarısının engellenmesi için tüm anti faşist ve ilerici güçlere görevler düşüyor.

alındı; ayakta bekletildi, zorunlu ihtiyaçlarını karşılamaları bile engellendi.

7 ve 8 Haziran'da FAC'de yaşananlar gerici Kohl hükümetinin, Zimmermann ve Strauss'ların yeni bir saldırı içinde olduklarını da gösterdi. Nitekim polis saldırılarının hemen ardından, yine "Gösteri ve Yürüyüş Yasasında" değişiklikler gündeme getirildi ve polise yürüyüşlere her an müdahale yetkisi verilmesi gibi düzenlemeler yapılacağı açıklandı.

Bu tartışma bizlere, ABD Devlet Başkanı Yardımcısı Bush'un FAC'yi ziyareti sırasında, Krefeld'de düzenlenen protosto gösterisinde Alman sivil wolislerin provakasyonu sonucu çıkan olayları anımsatıyor. O zaman polisler, sivil olarak göstericilerin arasına karışmış, gerici güçlerin yönlendiriciliğinde Bush'u protesto mitinginde olaylar çıkarmış ve hemen ardından gösteri ve yürüyüş yasalarında yapılması tasarlanan gerici saldırılar gündeme getirilmişti.

Bu saldırıların önünün alınması, yerli-yabancı tüm demokrasi güçlerinin ortak mücadelesini zorunlu kılıyor. 1983'te buna geçit verilmedi, bugün de verilmemelidir.

Ayrıca Haziran ayında gösterilerin yanı sıra, birçok platformda nükleer enerji tartışılan konular arasındaydı. Kimi güçler -Yeşiller gibi, atom enerjisinden hemen vazgeçilmesini önerirken, kimi güçler de SPD, DGB ve Kilise çevreleri gibi, nükleer enerjiden aşamalı bir biçimde vazgeçilmesinin ve nükleer enerji yerine diğer enerji kaynaklarına yönelinmesini öneriyorlar.

"Tarihten Ders Alalım": FAŞİST FAP KAPATILSIN

Faşist Hürriyetçi Alman İşçi Partisi FAP'ın yasaklanması için 1986'nın başından beri NRW eyaletinde, "Tarihten ders alalım, FAP yasaklansın, terör durdurulsun" ana sloganı altında, bir imza kampanyası başlatılmıştı.

1979 yılında Stuttgart kentinde kurulan FAP, özellikle 7.12.1983 tarihinde Federal İçişleri Bakanlığı'nca faşist olduğu ve birçok terör eylemini örgütlediği için ANS/NA'nın (Milliyetçi Sosyalistlerin Eylem Cephesi/Milliyetçi Aktivistler) kapatılmasından sonra, faşist terörü tırmandırmaya başladı. Kapatılan ANS/NA üyelerinin bu partiye katılmasının yanı sıra, onu Viking Gençliği ve Genç Milliyetçi Demokratlar örgütü gibi faşist gençlik örgütleri de aktif bir şekilde desteklediler.

Bu faşist partinin birçok üyesinin demokratlara, sendikacılara, yabancılara ve yabancı düşmanlığına karşı çıkanlara saldırdığı, onları ölüme tehdit ettiği, yangın kundakladığı ve bombalı eylemler düzenledikleri, kamuoyu tarafından da bilinen gerçekler. Zaten FAP'ın bizzat kendisi de övünçle; Hitlerin partisi NSDAP ve ANS/NA geleceğinin devamı olduğunu söyleyerek, faşist bir parti olduğunu gizlemiyor.

Diğer yandan, F. Almanya Anayasası'nın 139, 9 ve 26. maddeleri ise, faşizmin propagandasını, faşist örgüt ve partilerin kurulmasını yasaklıyor. Bilinen bu gerçeklere rağmen geçmişte bu partiye seçilmeye katılma hakkı tanındı. Onlar da NRW seçimlerinde olduğu gibi, bundan faşist aynı zamanda azılı yabancı düşmanı politikalarının propagandası için basın ve yayın organlarını da devreye koyarak, bolca yararlandılar.

Tüm bu gelişmeler, kamuoyunda güçlü bir tepkiye yol açtı. Bu nedenle de açılan kampanya büyük ilgi ve destek gördü. NRW Eyalet Meclisi bizzat kendisi de son seçimlerde tehdit edilen SPD milletvekili Bodo Champignon'un önerisiyle FAP'ın yasaklanmasını oy çokluğu ile kararlaştırdı. Dortmund şehir meclisi de aynı doğrultuda karar alırken, Bielefeld şehir meclisi ise bundan da öte, belediyeye ait bina ve yerlerden, FAP'ın yararlanmasını yasakladı. Yüzlerce parti, örgüt, milletvekili, sendikacı, yazar, papaz ve tanınmış kişilikler kampanyayı desteklediklerini açıkladılar. Binlerce imza toplandı. NRW'nin çeşitli yörelerinde kampanyayı destekleme komiteleri oluşturuldu.

Kampanya 21 Haziran'da NRW çapında Duisburg'da yapılan bir yürüyüşle sona erdi. Yürüyüşe 8 binin üzerinde bir katılım oldu. Anti faşist pankartların taşındığı, sloganların atıldığı yürüyüş, güçlü bir eylem oldu. SPD milletvekili Champignon, VVN Yönetim Kurulu üyesi Peter Gingold, DGB ve ona bağlı sendikaların temsilcileri birer konuşma yaptılar. Duisburg Belediye Başkanı Josef Krings'in dayanışma mesajı okundu. Ayrıca kampanya çalışmalarına aktif bir şekilde katılan Türkiyeli ve Kürdistanlı demokratik işçi örgütleri üzerinde anlaşıkları bir metni Almanca ve Türkçe olarak sundular.

Peter Gingold'un dediği gibi: "Faşizmin gelişmesini engellemek, iktidara gelmiş faşizmi alaşağı etmekten daha kolaydır." Bu da ancak tüm anti faşistlerin ve yabancı düşmanlığına karşı olanların birliği ile başarılabilir.

Binlerce kişi FAP'ın kapatılması için yürüdü

DGB'NİN KONGRESİ YAPILDI

F. Almanya Sendikalar Birliği DGB'nin 13. Olağan Kurultayı 25-31 Mayıs tarihlerinde Hamburg'da yapıldı. Kurultayda 7,7 milyon emekçiyi temsilen 525 delege hazır bulundu. Değişik ülkelerden 150 dolayında misafirin izlediği kurultayın gündeminde; sendikalar sorunları, işçi haklarının budanmasına karşı mücadele ve uluslararası konular yer alıyordu.

Kurultayda F. Almanya'da en acil sorunun işsizlik olduğu ve temel mücadelenin işsizliğe ve sendikalar haklarının budanmasına karşı yürütüldüğü belirtildi.

Barış ve silahsızlanma konularını içeren karar tasarılarının oybirliğiyle onaylanması, kurultay delegelerinin buna verdiği önemi gösteriyordu. Söz konusu kararlarda, S. Birliği'nin 2000 yılına kadar dünyanın nükleer silahlardan arındırılması önerisi savunuluyor, uzayın silahlandırılmasına ve SBI-Projesine hayır deniyor.

DGB'nin 13. Kurultayı, yabancı işçilere yönelik bir dizi kararlar da aldı. DGB Merkez Yürütme Kurulu üyesi Siegfried Bleicher, yaptığı konuşmada yabancı işçilerin işyeri temsilciliği görevlerinde önemli çalışmalar yaptıklarını ve sendikaya olan katkılarını belirterek, "onlar, sadece bizim çalışmalarımıza üyelik aidatlarını ödeyerek değil, bizzat eylemlerde, yürüyüşlerde ve son yılların grevlerinde yer alarak katkıda bulundular" dedi.

DGB 13. Kurultayı, F. Almanya'da yaşayan yabancılar için yerel seçimi hakkı talebinde de bulundu. Yeni ve daha insanca bir yabancılar yasasının getirilmesini öngören karar tasarılarında, hertürlü ırkçılık ve yabancı düşmanlığı kınanıyor, neo-faşist örgütlerin kapatılması isteniyor. Kurultay yabancı işçilerin ve ailelerinin birleşimi, gençleri sorunlarının çözümü doğrultusunda da istemlerde bulundu.

Varşova'dan Çağrı :

"BARIŞ KALICILAŞTIRILSIN"

Yaşamın her alanında "barışın korunması, silahlanmanın durdurulması" yönündeki aktif mücadele devam ediyor. Haziran ayında bu alanda önemli günler yaşandı; somut, gerçekleştirilebilecek öneriler ısrarla savunuldu, gündeme getirildi.

ABD Başkanı Reagan'ın 27 Mayıs 1986'da SALT II antlaşmasının bu yılın sonunda tek taraflı olarak feshedileceğini açıklamasından sonra, Varşova Paktı ülkeleriyle Gorbaçev'in yeni barış önerileri kamu oyunun dikkatlerini üzerine çekti, sempati topladı.

SALT II

Bilindiği gibi, SALT II 25 Mayıs 1972'de ABD Başkanı Richard Nixon ve SBKP Genel Sekreteri Leonid Brejnev tarafından Moskova'da imzalanan SALT I antlaşmasının devamı olarak 18 Haziran 1979'da Jimmy Carter ve Leonid Brejnev tarafından Viyana'da imzalanmıştır. Her iki antlaşma birbirini tamamlar niteliktedir.

SALT I, anti balistik füzeler (ABM) ve Stratejik silahların azaltılmasını hedeflerken, SALT II de, stratejik silahların kütalar arası balistik füzelerin (ICBM) ve Atom denizaltısı balistik füzelerinin ve başlıklarının (SLBM) sayısal sınırlamasını getiriyor ve toplam olarak 2250 olarak koyuyor.

ABD'nin SALT II'den kaçmasının gerekçeleri açık. O, tüm barış güçlerinin nükleer silahlardan arındırılmış, barışçıl bir dünya istemine karşılık, yeni yeni silahlanma projeleriyle karşılık veriyor. Ve böylece de SALT II'yi defalarca çiğnemiş oluyor. Bu nedenle onlar için yapılacak şey, SALT II'den tek taraflı çekilmek ve istedikleri gibi hareket etmektir.

Böylece ABD Kasım 1986'da yapımını planladığı SALT II sınırlamasını geçerek 130 adet "B 52 çok başlıklı "Bomber" ile 24 atış rampalı "Trident Atom Denizaltısı-USS Nevada" ya da yol açmak istiyor. Ancak Reagan bu kez de başta dünya barış güçleri, hümanist çevreler ve kendi NATO ortaklarının tepkilerini üstüne çektiği gibi, ülkesinde de sert tepkilerle karşılaştı. "Tehlikeli oyun", "tarihi bir hata", "sınırsız bir silahlanma yarışına yol açar" biçimindeki değerlendirmeler bunu kanıtlar nitelikte.

BUDAPEŞTE ÇAĞRISI

7 Varşova Paktı ülkesinin 10-12 Haziran 1986 tarihlerinde Budapeşte'de yaptıkları toplantının sonuç çağrısında, sosyalist sistemin yeni barış önerileri yer aldı.

Sovyetler Birliği'nin "tek taraflı atom denemelerinden vazgeçmesi",

"2000 yılına dek tüm nükleer silahların yok edilmesi", "Atlantikten Urallara konvensiyonel silahların azaltılması" önerilerini izleyen bu yeni öneriler, S. Birliği'nin, tüm sosyalist ülkelerin barışın kalıcılaştırılması, nükleer bir felaketin önlenmesi yönündeki sürekli mücadelesini sergiliyor.

Emperyalist, gerici propagandanın aksine, S. Birliği ve dünya sosyalist sistemi, atom silahlarının getirebileceği felaketin bilinciyle hareket ediyor, gerçekleştirebilecek öneriler sunuyor. İşte bunlardan biri de "Budapeşte Çağrısı" dır. Bu çağrıda:

* 1990 yılına kadar Doğu ve Batı'da 1 milyon askerin karşılıklı azaltılması,

* Konvensiyonel silahların azaltılması,

* Atom denemelerinin durdurulması ve Sovyetler Birliği'nin bu yöndeki adımının ABD'nce izlenmesi,

* Fransa ve İngiltere'nin sahip olduğu nükleer roketler dışında, Avrupa'da bulunan Amerikan ve Sovyet roketlerinin yok edilmesi,

* Uzayın silahlandırılmasından vazgeçilmesi,

* SALT II'ye bağlı kalınması,

* Kimyasal silahların yasaklanması ve üretiminin durdurulması,

* Karşılıklı kontrol ve uluslararası bir kontrol komisyonunun kurulması ve yerinde gözlemlerde bulunması,

* NATO ve Varşova Paktlarının dağıtılması gibi önerilere yer veriliyor.

Bunu SBKP - MK toplantısının ardından Gorbaçev'in yaptığı çağrı izledi. Gorbaçev çağrısında; ABM- Balistik füze antlaşmasına ABD'nin 15 yıl daha uymasını, SDI-Yıldız Savaşları Projesinin salt laboratuvar araştırmaları düzeyinde tutulmasını, her iki tarafın stratejik nükleer silahlarının sayısının 1600, nükleer başlık sayısının 1000 olarak sınırlamasını önerdi ve ABD Başkanı Reagan'la yeni bir zirve toplantısına hazır olduğunu duyurdu.

Budapeşte Çağrısı ve Gorbaçev'in SBKP-MK toplantısı ardından yaptığı çağrı, geniş yankılara yol açtı. ABD müttefiki Batılı NATO ülkeleri dahi çağrılarda önerilenlerin değerlendirilmesini Beyaz Saray'dan istediler.

"BİRLİKTE ÖLÜME KARŞI, BİRLİKTE YAŞAM"

"Birlikte Ölüme Karşı, Birlikte Yaşam", 29 Mayıs - 1 Haziran tarihleri arasında Köln'de toplanan "Atom Savaşını Önleme" yolunda 6. Dünya Doktorlar Kongresi İPPNW'nin ana şiarını oluşturuyordu.

Kongreye 1250 uluslararası delege ve konuşan yanı sıra, 3300 yerli de-

lege ve konuk, 550 basın mensubu katıldı.

1985 yılında biri Sovyetler Birliği'nden, diğeri de ABD'den olan iki yöneticisine Nobel Barış Ödülü verilen örgütün kongresi büyük ilgi çekti.

"Barış ve Silahsızlanma", "Kiliseler ve Barış", "Yeni Askeri Stratejiler" konularını içeren açık oturumların yanı sıra, değişik kültürel programlar, bilgilendirme toplantıları, sergiler de kongre boyunca sürdürüldü.

Kongrede "Atom enerjisinden vazgeçme, Reagan ve Gorbaçev'e gönderilen "Atom denemelerinin durdurulması" çağrıları geniş bir ilgi topladı.

Kongre başkanı Prof. Karl Bonhöffer konuşmasında, "biz doktorlar olarak insanların yaşam ve sağlıklarından sorumluyuz. Ancak nükleer bir silahlanma ile büyük ölümcül bir felaketin yaklaştığını da gözliyoruz. Böylesi bir felaketin sonuçları karşısında tıbbi alanda eli-kolu bağlı durumdayız. Tedavi edilmeyecek hastalıklar türeyecek ve biz birşey yapamayacağız. Silahlanma ve sonuçları işte böyle bir hastalıktır. Bu, aynı zamanda barışçı amaçlarla kullanılan nükleer enerji içinde geçerlidir" diyerek, İPPNW'nin nükleer silahlar ve enerji konusundaki görüşlerini özetliyordu.

Bu toplantıya 41 ulusal ve 10 uluslararası sendika örgütünün "Barış ve Silahsızlanma İçin Sendikalar Komitesi"nin (Dublin-Komitesi) 14-15 Haziran'da Cenevre'de yaptığı toplantı izledi. Toplantı sonucunda, Atom denemelerinin durdurulması çağrısı yapıldı.

SONUÇ

Her kesimden, hayatın her alanında barışın korunması, kalıcılaştırılması, nükleer silahların yok edilmesi çağrıları yükseliyor. Dünya barış güçleri saflarına hergün yeni kesimleri kazanıyor, barış neferleri çoğalıyor.

Ancak saldırgan Reagan yönetimi ve ardındaki dev silah tekelleri, gerici-emperyalist çevreler, barış yolunda yapılan çağrılara, somut önerilere kulak tıkıyor, geniş kesimlerin istemlerine sırt çeviriyor, barışı kundaklamaya devam ediyorlar.

Barış, barış, yine barış: İşte sosyalist sistemin günümüzdeki hedefi öz olarak bu şekilde verilebilir. Zira insanlığın gelişimi, ileriye yönelişi, tüm iyi değerlerin korunması ve gelecek, barışın korunmasını gerektiriyor. Günümüzde barış mücadelesi ulusal ve toplumsal mücadelenin kopmaz ve vazgeçilmez bir parçası durumuna gelmiştir. Ulusal ve toplumsal mücadeleyi, barış mücadelesiyle bütünleştirerek yürütmek gerekiyor. (Devamı 15. Sayfada)

KOMKAR 8. KURULTAYI YAPILDI

KOMKAR'ın 8. Kurultayı 7-8 Haziran 1986 tarihlerinde F. Almanya'nın Köln şehrinde yapıldı. "Federal Almanya'da yaşayan Kürt işçilerine eşit haklar", "yabancılara yerel seçim hakkı", "Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'na insan hakları ve demokrasi" şifaları altında toplanan kurultaya 500'ü aşkın bir kitle katıldı.

KOMKAR Genel Başkanı Kurultay'ın açılışında Kürtçe ve Almanca birer konuşma yaptı.

KOMKAR 8. Kurultayı, 2 gün boyunca gündemindeki tüm sorunları görüştü; Genel Yönetim Kurulu'nun raporunu tartışıp onayladı; yeni organları seçti; kararlar aldı; disiplin ve coşku içinde geçti.

Genel Yönetim Kurulu'nun Raporu Onaylandı

KOMKAR Genel Yönetim Kurulu, kurultaya bir yıllık çalışmaları kapsayan bir rapor sundu. Dünyada nükleer silahların yok edilmesi, Kürt halkına karşı sürdürülen savaş, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki terör ve işkence, F. Almanya'da yabancı düşmanlığı ve işçi haklarına yönelik saldırılar raporda yer alan ana konuları oluşturuyor. KOMKAR'ın katıldığı barış ve sendikal eylemler, F. Almanya'da yaşayan Kürdistanlı göçmen işçilerin eşit haklara kavuşması için yürütülen kampanya, yabancı düşmanlığına karşı gerçekleştirilen eylemler, Kürt halkıyla, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı demokrasi güçleriyle, politik tutuklularla yapılan dayanışma çalışmaları ve eylemleri, Newroz eylemleri raporda yer alan başarılı çalışmalardan bazılarını oluşturuyor. Yine bir yıl boyunca yayın, eğitim, gençlik, kadın, kültür ve sanat alanlarında yapılan çalışmalar raporda yer alıyor. Avrupa çapındaki Kürdistanlı göçmen işçi örgütlerinin ortak çalışmalarına, birlik yönündeki girişimleri de raporda ayrı bir başlık altında yer veriliyor.

Raporda ayrıca KOMKAR'ın üye sayısının arttığına; Hannover, Hattin-gen ve Westerwald'ta yeni oluşturulan komite ve çalışma gruplarının KOMKAR'a katıldığına değiniliyor. Mali yönde de örgütün güçlendiğini; gelirlerdeki yüzde 31 ve giderlerdeki yüzde 34'lük artışlar açıkça gösteriyor.

Raporlara ilişkin söz alan delegeler, düşüncelerini, eleştiri ve önerilerini dile getirdiler, temsil ettikleri birimlerin çalışmalarını anlattılar.

Tartışmalardan sonra, Genel Yönetim Kurulu'nun raporu oybirliğiyle onaylandı. Kurultay yeni yönetim organlarını seçti.

Kararlar

Kurultay, Karar Komisyonu'nun sunduğu 6 karar taslağını tartışıp oybirliğiyle onayladı. Alınan kararların başlıkları şöyle:

"Barış için mücadele, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleriyle dayanışma", "Federal Almanya'da yaşayan Kürt işçilerinin ulusal varlığı resmen tanınmalıdır", "ırkçılığa son, yabancılara yerel seçim hakkı", "sendikal hakların korunması", "Kürt halkının özgürlük mücadelesiyle dayanışma", "Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki idamlara, işkencelere ve teröre son, politik tutuklulara özgürlük, genel af"

Enternasyonal Dayanışma

Çok sayıda Kürt, Türk, Alman ve diğer uluslara mensup örgüt temsilcileri kurultayda hazır bulundular. Aralarında milletvekili, yazar, sanatçı, sendikacı ve hukukçunun bulunduğu 40'ü aşkın örgüt ve kişi dayanışma mesajı ilettiler.

Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi (TKSP) Genel Sekreteri Kemal Burkay'ın mesajı ayakta alkışlandı. Afrika Ulusal Konseyi (ANC) temsilcisinin konuşması büyük bir coşkuyla "yaşasın enternasyonal dayanışma" sloganıyla karşılandı. Kürdistan Demokrat Partisi-İran, Alman Sosyal Demokrat Partisi Köln Şubesi, Alman Komünist Partisi, Bilim ve Eğitim Sendikası, Protestan Kilisesi, F. Almanya ve Batı Berlin Göçmen İşçi Dernekleri Birliği - BAGIV, Yunan Cemiyetleri Birliği-OEK, Kölner Appell temsilcileri de birer konuşma yaptılar.

Kültür Programı

Kurultay'ın ilk günü akşamı 2 saatlik bir kültür programı sunuldu. KOMKAR folklor ekipleri, Kürdistan'ın değişik yörelerinden oyunlar sergilediler; Delal ve Seydo halk türkileri okudular. 2 arkadaşımız oğulları tutuklanan ve sonra da idam edilen bir ailenin dramını konu edinen bir oyun sahnelediler. Oyun, büyük bir ilgi ile izlendi.

KOMKAR 8. Kurultayı'na Mesaj Gönderen Örgüt ve Kişiler TKSP'NİN MESAJI

KOMKAR 8. KURULTAYINA

Değerli arkadaşlar

KOMKAR'lı emekçi kardeşlerimiz barış, demokrasi ve işçi hakları için, zulüm altındaki halkımız ve zindanlardaki politik tutuklularla dayanışma için verdikleri etkin mücadelede bir yılı daha geride bıraktılar ve 8. Kurultaya ulaştılar. Sizleri candan günden kutlarız

Ne yazık ki ülkemiz, bugün de hala faşist diktatörlüğün terörü altındadır. Temel hak ve özgürlükleri ortadan kaldıran, ya da buday işlemez hale getiren Generallerin Anayasası ve öteki gerici yasalar ve kurumlar yerli yerinde duruyor. Rejimi kökleştirmek için her gün yeni yeni adımlar atılıyor. İşçi haklarına saldırılar devam ediyor. Emekçi halk üzerindeki sömürü çarkı günden güne katmerleşiyor.

Polis ve asker terörü, işkence çarkı ise hızından birşey yitirmeksizin varolmakta devam ediyor. Özal hükümeti işkencecilere arka çıkıyor. Zindanlar bugün de onbinlerce politik tutuklu ile dolu. Ülkemiz Kürdistan durmadan yeni ABD üsleri ve askeri hava alanları ile donatılıyor. Köylerin yıkımına, sürgünlere hız verildi. Son yıl içinde binlerce köy ve kasabanın adları değiştirildi. Sömürgeci faşist rejim şimdi de "toplular" adı altında toplama kampları oluşturmaya, halkımızı zorla yerinden yurdundan sürmeye hazırlanıyor.

Ne var ki faşist rejimin devam edegelen bu saldırıları onun güçlü olduğunu göstermiyor. Tersine, rejim son bir yıl içinde daha da çürüdü, daha geniş kitleleri karşısına aldı. Demokrasi güçleri, sınırlı da olsa bazı mevziler kazandılar. İşçi, gençlik ve aydın hareketi canlanıyor.

Partimizin ve öteki sol güçlerin ısrarla dile getirdikleri birçok istem şimdi kitlelere malolmuştur. 1982 Anayasasının ve öteki gerici yasaların ortadan kaldırılması, temel hak ve özgürlüklerin tanınması, işkenceye son verilmesi ve sorumlularından hesap sorulması, politik tutukluların serbest bırakılması, Kürt halkı üzerindeki baskılara son verilmesi, ABD emperyalizminin dayatmalarına hayır denerek barışçı bir dış politika izlenmesi şimdi çok daha geniş halk kesimlerince dile getirilmektedir.

Altı yıla yakın süredir sömürgeci-faşist rejime karşı yürütülen mücadeleye boşa gitmedi. Şimdi, yurt içinde artan olanaklarla birlikte bu mücadeleyi daha da yükseltmek gerekiyor.

12 Eylül rejimi Kürt ve Türk halklarının mücadelesini ezmeye, çok geri konumlara düşürmeye çalıştı. Şimdi ise, faşizm ve gericilik güçlerini püskürtmenin, kitle mücadelesini çok daha ileri dereceye ulaştırmanın koşulları olgunlaşıyor. Önümüz aydınlıktır.

ALMAN KOMÜNİST PARTİSİ (DKP) ADINA YAPILAN KONUŞMA

"Kürt halkı bugün faşist Evren—Özal rejiminin ağır baskısı altındadır. Kürt köylerine baskınlar, toplu tutuklamalar, kitlesel davalar, işkence, Kürt dili ve kültürü üzerindeki yasaklar, tüm bunlar Türkiye'deki terör rejiminin uygulamalarıdır.

İnsan haklarının çiğnendiği ve Kürt halkına karşı ilan edilmemiş bir savaşın sürdürüldüğü bir gerçektir. Federal Cumhurbaşkanı Weizsaecker'in bu ortamda Türkiye'ye yaptığı gezide acı bir gerçektir. Evren'in kendisi şerefine verdiği akşam yemeğinde şöyle diyor Weizsaecker: "Ben bu akşam çok sevinçliyim, çünkü dostlar arasında olduğumu biliyorum."

Ülkemiz Cumhurbaşkanı'nın bu sözlerini kabul etmiyor, şiddetle pro-

Başarının koşulu her döneme uygun gerçekçi hedefler saptamak ve onlara ulaşmak için en geniş güçleri bir araya getirmesini bilmektir. Bunun için bize düşeni inançla, kararlılıkla, cesaretle yapmalıyız ve yapacağız.

KOMKAR'lı emekçi kardeşlerimizin 8. Kurultayını kutlar, başarılar dilerim.

Kemal BURKAY

Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi
Genel Sekreteri

testo ediyoruz.

Kim ki Kürt halkına karşı uygulanan bu zorbalığa rağmen, Türkiye'de demokrasiye dönüşten ve insan haklarına saygıdan söz ediyorsa, onun bu kavramlarla ilişkisi yoktur. Böylesi için dostluk, NATO'nun çıkarları için BONN ile Ankara arasındaki bağları güçlendirmekten başka bir şey değildir.

Alman Komünist Partisi sizinle dayanışma içindedir, Kürt halkının yanındadır.

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı demokratlarına özgürlük!

Kürt halkına özgürlük!

Federal Alman Hükümetinin Türkiye'deki terör rejimine yaptığı her türlü yardıma son!

YEŞİLLER PARLAMENTO GRUBU

Adına Ulrich Fischer ve Jürgen Reents'in KOMKAR 8. Kurultayı'na gönderdikleri mesajın özetini yayınlıyoruz

"Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda insan hakları ve demokrasinin gerçekleşmesi, Federal Almanyada Kürt ve diğer yabancı işçilere eşit hakların tanınması ve yerel seçim hakkının verilmesi konularında sizlerle aynı düşüncedeyiz.

Federal Almanyadaki politik sorumluların Türkiye'deki rejimi iyi gösterme ve destekleme çabalarının karşısında olacağız. Ve bu destek, Uluslararası Af Örgütü, diğer pek çok humanist kuruluşun insan haklarının ve demokrasinin kabaca çiğnenmesine ilişkin kanıtlar ortaya koymalarına, özellikle Kürt halkının tüm haklarından yoksun bırakılmasına rağmen yapıları. Geçmişte olduğu gibi bugün de, demokrasiden ve Kürt halkına özgürlükten, ancak, Kürt halkı hiçbir en-

gelle karşılaşmadan, ülkesinde kendi diliyle konuştuğu, kültürünü serbestçe geliştirdiği, politik ve toplumsal yaşamına ilişkin kendisi karar verdiği zaman söz edilebilir. Bunu başarma yolunda sizleri desteklemeye devam edeceğiz.

Bu arada başka bir hususa da değinmek istiyoruz. KOMKAR ve YEŞİLLER, birlikte İran Kürdistanı Demokrat Partisi'nin, "Kürdistan'ın Sesi" adlı radyosunu bir bağış kampanyasıyla destekliyorlar. Bu kampanya ile şimdiye kadar 30.000 Mark toplandı. KOMKAR üyesi dernekler bu kampanyayı güçlü bir biçimde desteklediler. Biz, ortaklaşa bu projeyi gerçekleştireceğimizi umuyoruz.

Kongrenizin başarılı geçmesini diler, dayanışmacı selamlarımızı iletiriz."

Kurultaya Mesaj Gönderen Örgüt ve Kişiler

*Afrika Ulusal Konseyi (ANC) * Alman Komünist Partisi (DKP) * Yeşiller Federal Parlamento Grubu * Alman Sosyal Demokrat Partisi Köln Şubesi *Almanya Protestan Kilisesi * Eğitim ve Bilim Sendikası (GEW) Köln Şubesi * Danimarka Komünist Partisi Merkez Komitesi * Federal Almanya Öğrenci Temsilciliği * Almanya Sosyalist Gençliği— Die FALKEN * Sosyalist Alman İşçi Gençliği SDAJ * Sosyalist Çocuk Örgütü-Junge Pioniere * F. Almanya ve B. Berlin Yunan Cemiyetleri Birliği-OEK * Gerçek Avrupa Dayanışma Komitesi * Birlik Yolu F. Almanya * DİBAF * FİDEF * Avrupa'da Dev-Genç * Türkiye ve Kuzey Kürdistan Kurtuluş Örgütü Avrupa Temsilciliği *İşçi Gerçeği F. Almanya Örgütü * F. Almanya ve Batı Berlin Irak Öğrencileri Birliği * Halkın Fedailer (Çoğunluk)-İran, F. Almanya Örgütü * Kölner Appell, ırkçılık ve yabancı düşmanı politikayla mücadele komitesi * IAF-Yabancılar Evli Kadınlar Derneği * BWK—Batı Alman Komünistler Birliği *DKP—Betzdorf * Yeşiller Troisdorf * Hessen Yabancılar Girişimi * Filistin Kurtuluşu İçin Demokratik Cephe F. Almanya Taraf-tarları * BAGIV

* * * *

* Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi—TKSP * Kürdistan Yurtseverler Birliği Avrupa Temsilciliği *Kürdistan Demokrat Partisi—İran Paris Temsilciliği * Suriye İlerici Kürt Demokrat Partisi Avrupa Temsilciliği * KOMKAR—Danimarka * Kürt Müzik Grubu * Kürt Öğrenci ve Gençleri Birliği Avusturya Örgütü * KOMKAR—İsviçre * Avrupa Kürt Doktorlar Derneği *Roja Nû Redaksiyonu * KKDK—Kürdistan Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu * Tekoşer * TKSP—Yunanistan taraftarları * Kürdistan Demokratik İşçi Derneği—NORVEÇ * Bakü'daki Kürt Öğrencileri (Sovyetler Birliği)

* * * *

*Petra Kelly Yeşiller Milletvekili * Dr. Herta Daubler-Gmelin SPD Milletvekili * Şivan Perver (Ozan) * Hasan Dewran (Şair) * Axel Kollbach * Erich Mika * Ludvig Müller (Avukat) * Mirella Galetti (Gazeteci-İtalya) * Gundi (Şair) * Jürgen Roth (gazeteci) * Yaşar Arıkan (DİSK Genel Yönetim Kurulu Üyesi) * Kemal Daysal (DİSK Yürütme Kurulu Üyesi) * Herbert Leuninger (papaz) * Yorgo Baca (Yazar- Yunanistan) * Tê mûrê Kelil (Gazeteci- S. Birliği)

KOMCIVINA KOMKARÊ YA 8'an PÊK HAT "KOMKAREK HÎN BI HÊZ Û XURT"

Komcivina 8'an ya KOMKARê dı 7/8 Xıziran 1986 an da lı Kolnê pêk-hat. Komcivin dı bın druşmên "Mafên Wekhevi bo Kurdên ku lı Elmanya Federal dıjn", "Mafê Hilbjartına Navçeyi", "Mafên Mirovti û demokrasî lı Tırkiyê û Kurdistana Tırkiyê" civiya.

Dı Komcivina KOMKARê da, bê tiri 500 kes amadêbûn û dilşahi û piştgirtiya xwe bı KOMKARê ra diyar kırn.

Komcivin, bı aliye serokê KOMKARê va hat vekirn û 2 roj ajot. Dı van du rojan da karên ku dı bernama Komcivine da ci girti bûn, serda hatın axıftın. Rapora Komita Birêvabırına Gıştı bı dengêki gıştı hat qebûlkırın, bıryan hatın girtın û komita Birêvabırına Gıştı ya nû hat hilbjartın.

Rapora Birêvabırına Gıştı

Komita Birêvabırına Gıştı ya KOMKARê, rapora karûbar pêşkêşî nûnêr û mêvanan kırn. Dı raporê da bı gelemperi lı ser aşiti û bêçekdarbûn, şerê diji gelê Kurdistan, êşkence û zordestiya ku lı Tırkiyê û Kurdistana Tırkiyê dibe û dijimintiya biyaniyan û êrişî lı ser mafên sendikati û demokratik lı Elmanya Federal hat sekınandın.

Dı gel van xalên giring, dı rapora Komita Birêvabırına Gıştı ya KOMKARê da, lı ser karûbarên ku dı derheqa aşiti û sendiqati, kampaya "mafên wekhevi bo Kurdan", "piştgirtiya Radyoya Dengê Kurdistan",

çalakiyên dı derheqa dijimintiya biyaniyan, karên piştgirtiyên bı gelê Kurdistan, bı hêzên demokrasixwaz, gırtiyên politik û şevên Newrozê, karên perwerdeyi, weşan çandi, karên bo ciwan û jinan da bala nûnêr, endam û mêvanên KOMKARê hat kışandın û ev ji nişanê karên giring û hêja ne. Ji ber ku KOMKARê bê westan bona karên jorin xebiti, têkoşinek bê westan da. Refên xwe şıdand, dost û hogır bı karên KOMKARê ve serfiraz bûn.

KOMKARê dı sala bori da, 3 komite û grubên kar pêkani. Niha şunda lı sê bajarên dın ya Elmanya Federal dengê gelê Kurdistan dengê karkerên Kurdistan bê bihistin; kar û barên KOMKARê wê belav be. Dı gel van 3 komitan, lı du bajarên dın ji, lı Leer/Ostfriesland û Dusseldorfê hogırên KOMKARê bı Elmanan ve komelên "Dosti û Piştgirtiya Elman û Kurdan" pêkanin. KOMKAR niha lı 30 bajarên Elmanya Federal ci girtiya, lı gelek bajarên dın ji hogır û sempatizanên KOMKARê karûbar pêşta dıbin. Em bı KOMKARê bı endam, sempatizan û hogırên KOMKARê, bı welatparêzên Kurdistanê va gelek serbilind in. Ber ku, yekitiyek xurt tenê dikare dengê gelê me yê Kurdistan, dengê xızanan bide bihistin. Ji ber vê yekê, gereke em hêz bıdn karên KOMKARê.

Nûnerên Komcivina 8'an lı ser raporê peyvın, dan û standnek hêja

pêkani, karên xwe yê navçe bi nîmûne anin ser zîman û rapora komita Birêvabirina Gîştî bi dengê gîştî, bi tezahûratek mezîm hat qebûlkirin.

Biryarên Komcivîne

Komita Birêvabirina Gîştî, 6 biryar amadekiribû û bo danûstendîne pêşkeşî nûneran kir.

Ev şeş biryar; "Têkoşin bo Aştiyê, Pîştgiri bi Têkoşinên Çini û Netewî", "Hebûna Karkerên Kurd li Elmanya Federal Bê Naskirin", "Diji Nijadperestiyê Mafê Hilbijartîne bo Biyanîyan", "Bo Parastina Mafên Sendîqatî", "Bo Pîştgirtiya Têkoşina Azadiya Gelê Kurdistan" û "Diji Dardakirin, Êşkencan û Têrorê! Girtiyên Politik ra Azadi" hatin bi nav kirin. Her şeş biryar ji bi dengê gîştî hatin qebûlkirin.

Pîştgirtiya Navnetewî

Dî Komcivîna 8'an da nûnerên gelek rêxistinên Elman, biyani, Türk û Kurd beşdarbûn; pîştgirtiya xwe bi KOMKARê ra dan xuyakirin. Ji Komcivîne ra, ji 40'î zêdetir silavnamên pîştgirtiyê ji rêxistin nîvskar, hunermend, sendikavan û parlamenter hat.

Mesaja Sekreterê Gîştî ya Partiya Sosyalist a Kurdistanî Tirkîyê-PSKT, li ser piyan bi gelek tezahûrat hat xwendin. Beşdarên Komcivîne bi sloganên "Biji Azadiya Kurdistan - Biji Partiya Sosyalist a Kurdistanî Tirkîyê" hogirtiya xwe bi PSKT a bi Sekreterê Partiyê Heval Kemal Burkay ra dan xuyakirin.

Axiftina nûnerê Konseya Netewî ya Afrika Başûr -ANC, bi elaqek û dilşahiyekek mezîm, bi sloganê "Biji Pîştgirtiya Navnetewî" hat guhdarkirin.

Nûnerê Partiya Dêmkrata Kurdistanî Iran, SPD liqê Kolnê, Partiya Komunîst Elman, GEW-Sendîka Perwerdeyî û Zanîstî, EKD-Dêra Protestanên Elmanya, BAGIV-Girêdana Komelên Biyanîyan li Elmanya Federal û Berlîna Rojava, OEK-Girêdana Komelên Yewnanî û Kolner Appel ji di Komcivîne da axiftin. Her yek ji ali xwe li ser mesela Kurdan, karê KOMKARê û rewşa Elmanya Federal, sekîni û pîştgirtiya xwe dan xuyakirin.

Şeva Çandî

Dî roja yekem ya Komcivîne da, êvarê bo 2 seatan programek çandî hat pêşkêşkirin. Grubên folklorê, govendên çend navçên Kurdistanê listin; Delal û Seydo stranên gelêri xwendin. Du heval şanoyek dramî di derheqê dardakirina xortekî anin ser sahnê. Bernama çandî bala beşdarên Komcivîne xweş kişand. Dawiya programa çandî, beşdarên Komcivîne bi hevra govend kişandin, mîl dan hevûdu.

Komcivîna 8'an bi sloganên "Biji Azadiya Kurdistan", "Biji KOMKAR, Biji KOMKAR.. çû dawiyê.

MESAJA P S K T

Kongra KOMKARê ra,

Biryarên me yê xebatkar a endamê KOMKAR, salekî dinê ji derbaz kirin, ku ji bo aşiti, dêmkarasi û heqên karkeran, bo gelê me yê bin zîmê û seba piştgirtiya girtiyên politik yê zindanan xebatek bi ru-met kirin. U iro gihîştine kongra xwe yê 8'an. Ez we bi dil û can pîroz dikim.

Gelek mixabin ku welatê me iro ji hin di bin têrorê diktatoriya faşî da ye. Heq liqûqên bingehin, ku bi zagona bingehin a generalan ve an bi temami ji ortê hatiye rakirin, an ji jê qet feyde nayê kirin. Zagona bingehin, sazî û zagonên din yê pasverû hin hene û hukmen xwe didominin. Bona bingehgirtina rejîmê her roj gavên nû davejin, her roj êriş dibine ser mafên karkeran. Kedxwarî li ser gelê xebatkar gav bi gav tîn qehum kirin.

Çerxa zîmê û êşkencan, têrorê polîz û leşkeran tu nasekine, her tim domdike. Iro disa bi deh hezaran girtiyên siyasi di zindanan da ne. Di welatê me Kurdistanê da li ser hev leşkergeh û balafirgehên leşkerî yê Emerîqayê tîn çekirin. Wêrankirina gundan û menfikirîna Kurdan hin zêde tî kirin. Di salên dawî da navê hezaran gund û bajarên hatin guhartin.

Hukma kolonyalist û faşî xwe amade dîke ku gelê me bi destê zorê li cîyên xwe durbixe bi navê gundan "Li ser û ba hev" kampên cîvandîne çêke.

Çi heye, ev êrişên hukma faşî ji qewibûna wî nayê. Di vi sala dawî da rejîm hin paşda çû, nuha gelek kes humberî wî ne. Hêzên dêmkokratîk pir kêm be ji hin tîştan

bi destxistin. Tevera karker, ciwan û ronakbiran hêdi hêdi tî ser xwe, pêşta diçe.

Gelek xwestekên partiya me û hêzên çep ku her roj behs dikin, iro buye malên gelek kesan. Rakirina zagona bingehin ya sala 1982 û zagonên pasverû ên din, bo nasîna heq û azadiyên bingehin, dawî anîna êşkencan û hesab lî pîrsîna berpîrsiyarê wan mirovan, azadkirina girtiyên politik, rakirina zordestiyên li ser gelê Kurd, humber gotin û kirînen emperyalîzma Emerîqî rawestîna, ajotîna siyaseteke li ser hîmê aşitiyê. Ev xwestekana nuha di nav refên gelan da hin pirtir tî ser zîman.

Ev nêzîkî 6 sale xebat û tîkoşîna humber hukma faşî û kolonyalist badîhewa neçû. Nuha di nav welat li gel dest ketîna hin şertan divê tîkoşîne em hin pêşda bibin.

Rejîma 12 Ilonê dixwest zora tîkoşîna gelê Kurd û Türk bibe, wana ji sengerên dest xisti bavêje paş. Lê nuha şert û zûrûfên xebatê dijî hêzên faşî û pasverûyan li nav xelkê beriki ve tî holê. Pêşîya me ronahî ye.

Divê gora zemanê tîda ne, armançên rast be kîvîşkirin û seba vi ji hêzên herî fireh binim cem hev. Ji bo vi kari, çî wezîfe ketîye ser mîlên me bi bawerî, bi camêrî û bi cîsaret va pêvîste em binine çîh. Tu şik ne be ji emê evî bîkî, şertên serketîne ev e.

Kongra we yê 8'an pîroz dikim, biryarên xebatkar ên KOMKARê ra serketînan dixwazim.

Kemal Burkay
Sekreterê Gîştî
Ya PSKT

NUNERTIYA YEKITIYA NIŞTIMANÎ KURDISTAN Lî Ewropa

Kongra 8'an ya KOMKARê ra,
Hevalên hêja,

Bi minesebata Kongra 8'an ji bo hin xurtkirina KOMKARê, kar û xebatên we da serketîne dixwazim. Pir mixabin ku em nikarin Kongra we da beşdar bibin. Em piştgiri û silavên xwe ji bo hemû beşdarvanên Kongrê ra dişînin.

KOMKAR, li Elmanya Federal da bo destxistinê heqên cîvaki, çandî û insanî yê karker û malbatên Kurd, pir xebatên heja dîke. Karker û malbatên wan ku di bin nîrê hukma hov li Tirkîyê a endamê NATO hatine Elmanya Federal dijîn.

Hukmên welatê Rojava û NATO bi alîkariya leşkerî û siyasi piştî didine Tirkîyê. Bi vi awayî cûretî didine ev hukma zordest û dagirker.

Wek li Tirkîyê, gelê me li Îran û Iraqê ji di bin dagirkerên leşkerî da tî zêrandin. Hukma Bexdayê di assimîlasyon û şerê humber gelê Kurd da, heta nuha 300 hezar Kurdê sivil kuşt, niv milyon Kurd mecbur man malên xwe barkirin, 4 hezar gundan Kurdan hatin valakirin.

Tîkoşîna gelê Kurd û Erebb humber şerê siyasi û leşkerî, dijî siyasete assimîlasyonê, ji bo hukmekî koalîsyon û dêmkokratîk, bo pêkanîna Kurdistanêk otonom, wê serbîkeve.

Em bawerî Kongra we destxistinê mafên me yê heq, ji bo ortê rakirina zordestiyê wê alîkariyek xurt bîke.

Biji tîkoşîna humber zordestî û nijadperestiyê!
Biji KOMKAR

MESAJA PARTİ DEMOKRAT A KURDISTANA İRAN

BO KONGRA 8'A YA KOMKAR

Hevalên tekoşer,

Em, ji beşdarên Kongra 8'a ya KOMKARra silavên xwe yê germin dîşinin û hêvidarın ku kongra we di rêvabırına karê xwe da serfiraz bibe.

Dostên hêja,

Her weki hûn dîzannın gelê Kurd dî hemû beşên Kurdistanê da dî bin êrişên dîktator û xwinmijan da diji. Ewana dixwazın gelê me ji ortê rakın.

Hêzên diji insani ya Cumhuriyê İslami a İnan nêzikê heft sale ku ji bo ji ortê rakırına gelê Kurd, her cure bî çekên modern ve bajar û gündên Kurdistanê bombaran û kavil dike. Bî destura hukma xwinrêj û diji insani ya İnan ve xelkê bê dîfa tên qetliam kırınn, kurên şerefmend û şoreşgerên Kurdistan tên hepskırm, ref bî ref tên idam kırınn. Malê hezaran kes hat şewitandin bî deh hezaran kes bê mal û bê ci man. Lê gelê Kurd a qehreman dî Kurdistan İnanê da dî bin pêşengiya PDK-î'ê da bî hev ra lî hemberê hêzên rejima kevnepereş û dîktatorê İnan, bî xurti berxwedide û weki çiyayên Kurdistan lî ber wan da sekiniye.

Eşkereye ku graniya domandına vê xebata bî xwin tenê lî ser namla gele me yê feqir û belengaz da ye. Ev gelê zilm diti û destê betal lê hişyar û mêrxas, pişgiriya heri xurt ya şoreşê ne.

Ji bo hin xurtkırina vê pişgiriye pêvîste rêxistinên siyasi a pêşverû yênn hemû Kurdistanê alikariya hevdu bıkn. Bî vê awayi pêwendiyên gelê Kurd dî hemû parçeyên Kurdistanê da bingeh bıgre û geş bibe.

Partiya me baş dîzane ku xelkê Kurdistan İnanê anegori beşên dîn bêtr dî bin zilm û zordestiyên netewî da ye. Ew ne tenê ji mafên insani bê par e, her usa ji mafên Kurd bûyinê ji jê ra nehatiye nasin. Ji ber vê yekê xebateki dîr û dirêj pêşda ye Dirok, erkên giring datine ser namla hêzên pêşverû ya wi welati.

Em Komkarê rêxistinêki pêşverû û azadixwaz dîzannın. Ew ji bo armançên insani ya gelê Kurdistan İnanê tekoşinê dide. Ji bo xilasbûna xebatkarın ji bin zulım û teda xebat dike.

Bî vi awayi em pişgiri û hevdengiya xwe ji Kongra 8'a ya KOMKAR ra eşkere dîkn û serketin dixwazın. Kongra we piroz be.

Nunertiya PDK-î
lî derweyi welat
Abdullah Qadri

İrkçılığın ve Ayrımcılığın Yeni Örnekleri: FEDERAL ALMAN HÜKÜMETİ, KÜRT GRUPLARINA YARDIM EDİLMESİNE KARŞI ÇIKIYOR..

Ankara'daki faşist diktatörlük, yurt dışındaki özellikle de F. Almanya'daki Kürt işçi örgütlerinin, kültür ve dayanışma merkezlerinin faaliyetlerinden hayli rahatsız olmaktadır. O, Kürtlerin Avrupa ülkelerinde ayrı bir ulus olarak tanınmasının, onların diğer yabancı azınlıklara tanınan haklardan yararlanmasının kendisini güç durumda bırakacağını biliyor. Bunun için baskı ve yasaklarını yurt dışında da sürdürmek için boş durmuyor. Türk ve Alman resmi görüşmelerinde konuyu sık sık gündeme getiriyor. Sömürgeci Türk yönetimi Kürtlerle ilgili yayın yapan basın-yayın organlarına ve özerk kurumlara baskı yapıyor; F. Almanya'nın işçilerine burnunu sokmaya kadar işi vardiıyor. Bu konuda, Federal Alman hükümetinin kendisine verdiği destekten cesaret alıyor. Federal hükümet ve makamlar, NATO'nun, büyük emperyalist tekellerin çıkarları uğruna, sömürgeci Türk yönetiminin Kürt düşmanı politikasına, ırkçı şoven uygulamalarına ortak oluyor; bizzat kendisi bu işi üstleniyor. Aşağıda vereceğimiz yeni örnekler, Alman-Türk işbirliğinin Kürt gruplarına karşı ortak girişimlerinin, ırkçı ve ayrımcı uygulamalarının vardığı boyutları bir kez daha gözler önüne seriyor.

● Batı Berlin'deki Kürt Kültür ve Danışma Merkezi'nin, Batı Berlin Senatosu'na "Göçmen İşçi Kuruluşlarını Destekleme Fonu"ndan yararlanmak üzere yaptığı başvuru önce kabul ediliyor. Daha sonra Türk ve Federal Alman hükümetlerinin girişimleri üzerine geri çevriliyor. Batı Berlin Senatosu sözcüsü, Alternatif Liste milletvekili Bischof-Pflanz'ın sorularını cevaplandırırken bu gerçeği itiraf ediyor. B. Berlin'deki muhalefet çevreleri bu açıklama üzerine, Senato'yu "Türk hükümetine boyun eğmekle" suçladılar.

Kürt Kültür ve Danışma Merkezi, yardım başvurusunun rededilmesi üzerine Senato'ya karşı B. Berlin İdari Mahkemesi'nde dava açtı ve dava, 21 Nisan 1986 günü Senato aleyhine sonuçlandı.

● Bonn'daki Kürt Enstitüsü'nün, Köln İşçi Bulma Kurumu'na İş Temin Etme Önlemleri-ABM çerçevesinde, Enstitü'de maaşlı personel çalıştırmak üzere yaptığı başvuru, İşçi Bulma Kurumu'nca kabul edilmesine rağmen, F. Alman Dışişleri ve Çalışma Bakanlıkları "Federal hükümet Kürt ve Ermeni gruplarına yardım edilmesine karşı çıkıyor" gerekçesine dayanarak

olaya müdahale ediyor ve engelliyor. Enstitü Yönetim Kurulu üyesi Sosyal Demokrat milletvekilleri yaptıkları açıklamalarda bakanlığın tavrını eleştirdiler.

● Baviera Eyaleti Eğitim ve Kültür Bakanlığı'nın Kürt çocuklarına ana dil derslerinin verilmesine karşı çıkması'nın nedeni de aynı...

Nürnberg Kürdistan İşçi Derneği'nin girişimi üzerine Nürnberg İl Eğitim Müdürü, Kürt çocuklarına ana dil derslerinin verilmesini olumlu bulmuş, konuyu bir yazıyla Eyalet Eğitim ve Kültür Bakanlığı'na iletti. Eyalet Eğitim ve Kültür Bakanlığı cevabi yazısında; "Avrupa'nın diğer ülkelerinde olduğu gibi, F. Almanya'da da ana dil dendiğinde resmi devlet dili (yani yabancıların geldikleri ülkelerin devlet dili -DK-) anlaşılmalıdır. Türkiye vatandaşı olan öğrenciler için ise, resmi dil Türkçedir" diyerek bu istemi reddediyor. Ana dilden resmi devlet dilinin kastedilmediği açık. Zira Baviera Eyaletindeki Türkiye vatandaşı Süryanilerin kendi ana dillerini ders olarak öğrenmeleri bile bunu gösteriyor. Eğitim ve Bilim Sendikası GEW'in, Kürt çocuklarına ana dil derslerinin verilmesini desteklemesi de bakanlığı yalanlıyor.

Yine İsveç'te Kürt çocuklarının kendi ana dillerini öğrenme olanaklarına sahip olması da bakanlığın söylediğinin aksine, Avrupa'da herkesin onlar gibi düşünmediğini gösteriyor.

KOMKAR Pasaportlara Elkonmasını Protesto Etti...

KOMKAR, 18.06.1986 tarihinde yayınladığı Almanca bir bildiriyle, Essen Türk Konsoloslugu'nun KOMKAR Genel Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Şahin'in pasaportuna el konmasını protesto etti.

24 Mayıs 1986 günü pasaportunu yenilemek üzere Essen konsolosluguna giden Mehmet Şahin'in pasaportu konsolosluk yetkilileri tarafından gerekçe gösterilmeden alıkonmuş ve kendisinden Türkiye'ye dönüş yapması istenmişti.

KOMKAR, yayınladığı bildiride, 12 Eylül darbesinden sonra Türk konsolosluklarının yurt dışındaki rejim aley-

(Devamı 15. Sayfada)

Pen Klübü Kongresi: "İSMAİL BEŞİKÇİ SERBEST BIRAKILSIN"

Uluslararası PEN Klübü Kongresi'nde "Hapishanedeki Yazarlar Komitesi"nin düzenlediği toplantıda, halen Evren-Özal diktatörlüğünün zindanlarında tutuklu bulunan Türk bilim adamı İsmail Beşikçi'nin eserlerinden parçalar okundu. Komite, Kürt halkının bu yiğit dostunun biran evvel bırakılması çağrısında bulundu.

Kısa adı PEN olan Uluslararası Yazarlar Birliği'nin 49 Kongresi "Tarihin Çağdaş Edebiyatta Yansıması" şiarı altında 22-27 Haziran 1986 tarihleri arasında Hamburg'da toplandı. Katılanlar arasında tanınmış birçok yazar, ozan ve bilim adamının bulunduğu kongrenin açılış konuşmasını F. Almanya Cumhurbaşkanı R. von Weizsäcker yaptı.

KOMKAR, Kongre delegelerine yönelik bir mektup yayımlayarak, Kürt halkının yaşam koşulları, sorun ve istemlerini dile getirdi, delegelerden bu konuda duyarlı olmaları, Kürt halkı ve onun haklı mücadelesine destek olmaları istendi. Ayrıca Türkiye'de hakim olan ırkçı Türk Tarih Tezi'ne karşı çıkan, Türk burjuvazisinin Kürt halkına yönelik ırkçı sömürgeci yoketme politikasını inceleme ve araştırmalarıyla ortaya koyan ve bu yüzden de on yıllarca cezaya çarptırılıp cezaevinde tutulan sosyolog İsmail Beşikçi'nin durumuna dikkat çekilerek, serbest bırakılması yönünde Türk hükümetine baskı yapılmasını istedi.

Kongre öncesinde delegelere yoğun biçimde dağıtılan açık mektup, delegeler tarafından ilgi ve sempatiyle karşılandı.

23 Haziran 1986 akşamı, Thalia tiyatrosunda PEN bünyesindeki "Hapishanedeki Yazarlar Komitesi" dünyanın çeşitli ülkelerinde hapishanelerde bulunan yazar, ozan ve bilim adamlarıyla dayanışma amacıyla bir toplantı düzenledi. Toplantının Türkiye'deki tutuklu yazarlara ayrılan bölümünde, hapishanelerdeki 56 yazar adına İsmail Beşikçi'nin ceza almasına yolaçan çalışmalarını ve eserleri hakkında bilgi verildi. Daha sonra, Beşikçi'nin UNESCO'nun Atatürk'ün 100. Doğum Yılı kutlamalarını eleştiren, Kemalist ideolojiyi ve onun Kürt halkı üzerindeki ırkçı-sömürgeci baskı, zulüm ve yoketme politikasını ve asimilasyoncu uygulamalarını dile getiren mektubundan bölümler okundu.

Bilindiği gibi Beşikçi, 1981 yılında İsviçre Yazarlar Birliği Başkanına hitaben yazdığı bir mektubundan dolayı 10 yıl cezaya çarptırılmış ve halen faşizmin zindanlarında bulunmaktadır.

"Hapishanedeki Yazarlar Komitesi'nin" Cevabı

KOMKAR'ın PEN Kongresi'nde delegelere dağıttığı mektup üzerine, "Hapishanedeki Yazarlar Komitesi" adına

İngiltere PEN üyesi K. Simson KOMKAR'a cevabi bir mektup gönderdi. Simson yazısında, kendilerinin hapishanelerdeki tüm tutuklularla ilgilenemediklerini; sadece yazar, gazeteci, çevirmenlerle ilgilenibildiklerini

yazıyor. Öte yandan tüm çabalarına rağmen yetkililerin Recep Maraşlı hakkında kendilerine bilgi vermediklerini, bildiriyor. Şayet bu konuda KOMKAR'ın bilgisi olursa kendilerine ulaştırmasını rica ediyor.

"EN ALTTAKİLER" E SALDIRI KOROSUNDA TÜRKEŞ DE YERİNİ ALDI

Piyasaya çıktığı ilk günden itibaren tüm Avrupa'da büyük bir ilgi gören ve yüzbinlerce baskı yapan F. Alman yazarı Günter Wallraff'ın "En Alttakiler" adlı kitabına bir saldırı da, faşist MHP'nin lideri Türkeş'ten geldi. Faşist Türkeş, "Türkleri küçük düşürdüğü ve yalan açıklamalarda bulunduğu" gerekçeyle, Alman mahkemelerinde Wallraff hakkında dava açtığını açıkladı. Türkeş, Wallraff'ın sözde Türk işçilerini savunduğunu, aslında onun bir Doğu Alman casusu olduğunu ve yazdıklarının da bir "komünist oyunu" olduğunu ileri sürdü.

Kitabın yazarı Wallraff ise, basına yaptığı açıklamada, "kitabıma karşı F. Almanya'daki en azgın saldırılar köle tacirlerinin yanı sıra neo-Nazilerden geldi. Bu koroya katılan Türkeş'te geçen yıllardan ders almayarak hâlâ Türk işçilerinin can düşmanlarının yanında yer aldığını ortaya koyuyor" dedi. Wallraff açıklamasını "Hitler taklitçisinin demokrasiden ve insan haklarından yana herkeşe saldırması doğaldır" diye sürdürdü.

Bilindiği gibi kitabın yayınlanmasından sonra en başta Strauss olmak üzere, büyük tekeller tarafından davalar açılmış, F. Alman birinci televizyonunda filmin gösterilmesi engellenmişti.

Bilicümle gerici, emperyalist, neo-faşist güçlerin ve faşist Türkeş'in Wallraff'a saldırması boşuna değil. Wallraff eserinde insanların tekeller ve insan tacirleri tarafından nasıl barbarca sömürüldüklerini en yalın bir şekilde belgeleyen, diğer yandan da faşist Türkeş'in "bozkurtlarının" neo-Nazi örgütlerle olan ilişkilerini ortaya koyuyor. Bundan dolayıdır ki Türkeş de saldırı korosuna katılıyor. Yoksa, F. Almanya'da iliklerine kadar sömürülen, horlanan Türkiyeli işçilerin içinde buldukları durum Türkeş'in umurunda bile değil.

Diğer yandan her haksızlığa karşı çıkmamanın altında komünist parmağı arayan faşist Türkeş için Wallraff da komünizme hizmet ediyor. Daha önce Türkeş aynı suçlamayı Alman gazeteci Jürgen Roth için de yapmıştı.

Türkeş gibi işçi ve emekçi düşmanları için hiç utanmadan kalkıp da işçilerin hele F. Almanya gibi yabancı düşmanlığının gün be gün arttığı bir ülkede haklarını savunan, onların içinde buldukları koşulları kamu oyunun gözleri önüne seren birini işçi düşmanlığıyla suçlamak normal olsa gerek. Çünkü Türkeş ve benzeri işçi düşmanları için patronlara karşı çıkmak, işçi haklarından, grevden, toplu sözleşmeden, insanca bir yaşamdan bahsetmek, büyük bir suçtur. Herşey bir avuç holding içindir. Bunun içindir ki, Türkeş, 12 Eylül öncesinde "tosuncuklar"ı eliyle binlerce işçinin, öğrencinin, yurtsever insanın kanına girdi. Grevleri kırmaya, başaramazsalar grev yerlerini basmaya, kurşunlamaya işi vardırdılar. Türkeş'in emriyle planlı bir şekilde işçi liderleri katledildi. Bütün bunlar "tosuncuklar"ın itiraftıyla bugün daha da açığa çıkıyor; geniş kitleler tarafından görülüyor.

F. Almanyalı demokrat bir yazar olan Wallraff, iki yıl boyunca hayatı pahasına binbir zorluklara göğüs gereker, en rizikolu işlerde çalışıp yabancı işçilerin —özellikle de Türkiyelilerin— durumunu gözler önüne sermeye çalışırken, faşist güçler ise, insanlarımızın sadece markalarını hesaba kattılar. Onların alın terlerini emperyalist efendileriyle pazarlık konusu yaptılar. F. Alman ve diğer Batı Avrupa ülkelerinde çalışmak zorunda bırakılan Türkiye ve Kürdistanlı işçi ve emekçiler, hangi ulustan olursa olsun, kendi haklarını savunanları yalnız bırakmayacaktır. Evren, Özal, Türkeş gibi işçi ve emekçi düşmanlarının ise her zaman karşısında olacaktır.

Türk-İş'in Mitingi : DİKTATÖRLÜĞE KARŞI İŞÇİLERİN SESİ ESKİŞEHİR'DE YÜKSELDİ

Türk-İş'in İzmir eyleminden sonra düzenlediği ikinci kitlesel miting ve yürüyüş, 23 Haziran günü Eskişehir'de yapıldı. "Ekmek, Barış, Özgürlük" yürüyüşüne beklenenin üstünde bir katılım oldu. "Hükümet istifa", "Hak verilmez alınır", "Özal istifa", "İşçiler el ele, genel greve" sloganlarının sık sık atıldığı yürüyüşte ve miting yerinde, kolluk kuvvetleri görülmemiş düzeyde terör estirdiler. Helikopterler insanların başlarındaki şapkaların uçabileceği kadar "yüksek"ten uçarak, eyleme katılanlara gözdağı vermeye çalıştılar. Yürüyüşe katılanların üstleri teker teker aranırken, yürüyüş ve miting boyunca Türk-İş şapkası ve "görevli" koluğu takmış çok sayıda sivil polis de bulunuyordu.

Halkın miting ve yürüyüşe katılmaları polis tarafından engellenmesine rağmen, "Ekmek, Barış, Özgürlük" yürüyüşüne 40 binin üstünde işçi katıldı.

Daha mitingden günlerce önce Evren-Özal diktatörlüğü tarafından işçilere gözdağı verilmeye çalışıldı, tehditlere, tutuklamalara başvuruldu. Böylelikle bir taraftan Eskişehir eylemi cılız kılınmaya çalışılırken, diğer taraftan da gelecek günlerdeki eylemlerin önu alınmaya çalışıldı. Diğer taraftan da 12 Eylül rejimi altında gerçekleştirilen ikinci büyük işçi eylemi olmasına rağmen renkli burjuva basını eylem öncesi büyük bir suskunluk içine girmeyi yeğledi.

Özal hükümeti işçi ve emekçilerin tüm istemlerine kulaklarını tıkayarak kendi bildiğini temsil ettiği tekelci sermayenin çıkarları doğrultusunda yapmaya devam ediyor. Haziran ayı başlarında 2821 ve 2822 sayılı Sendikalar, Toplu Sözleşme, Grev ve Lokavt yasalarında yapılan değişikliklerle sendikal hak ve özgürlükler daha kısıtlandı. Böylelikle bir kez daha diktatörlük işçi düşmanı yüzünü ortaya koydu. Bu nedenle Eskişehir mitinginin anlamı Evren-Özal rejiminin işçi sınıfına yönelik saldırgan tutumunun devam ettiği bir dönemde yapılmasından dolayı büyüktür.

İzmir mitingıyla işçi sınıfı, en zor koşullarda bile bazı şeylerin yapılabileceğini gözler önüne serdi. Eskişehir'de ise, bunu daha da ileri götürdü. Bundan böyle de tüm engellemelere rağmen diktatörlüğe karşı gücünü ortaya koyacaktır. Taban Türk-İş üst yönetiminin işbirlikçi tavırlarına rağmen, ancak Evren-Özal diktatörlüğüne karşı sesini hep birlikte yükselterek, mücadele ederek gaspedilmiş haklarını geri alabilir.

Bir İzmir, bir Eskişehir eylemi işçi sınıfının mücadelesi açısından önemli kazançlardır. İşçi sınıfı meydanlara indikçe dostlarını sevindiriyor, düşman-

larını ise korkutuyor. Demokrasi mücadelesinin vazgeçilmez unsuru olan işçi

sınıfımız, diktatörlüğe karşı mücadelede üstüne düşeni yapacaktır.

Yoksuldan Alıp Zengine Vermenin Yeni Yolu: FAKİR FUKARA FONU

Geçtiğimiz ay basına Özal hükümetinin yoksullara yardım amacıyla "Fakir-Fukara Fonu" kuracağı yansdı. Konuya ilişkin büyük puntolarla verilen haberlerde; bu fona nerelerden kaynak aktarılacağı, harcamaların nasıl ve kimler tarafından yapılacağı belirtiliyor.

Böylece Özal'ın her olanaktan yararlanarak çizmeye çalıştığı toz pembe tabloların yalanla dolu olduğu da iyice ortaya çıktı. Hem de Özal ve tayfası 6 yıldır bozuk plak gibi tekrarlayıp durdukları, "kalkınıyoruz, enflasyonu aşağı çekiyoruz, bolluk var" gibi palavraları, bizzat kendileri kurmak istedikleri bu fonla yalanladılar.

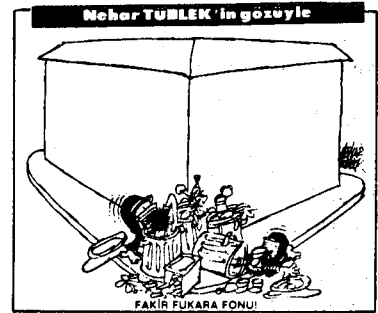
Gerçek şu ki, faşist Evren-Özal rejiminin ekonomik politikası sonucu, emperyalistlerin ve onlara bağlı bir avuç tekelin artan sömürüleri işçileri, emekçileri iyice yoksullaştırmış, onlara yaşamı çekilmez hale getirmiştir. İşsizlerin durumu ise içler acısıdır. Soygun düzeni onları sefalete ve açlığa mahkum etmiş, bir sadakaya muhtaç hale getirmiştir. Tüm bunlar yalanla, dolanla gizlenemeyecek kadar açıktır.

Acaba bu fon gerçekten yoksulların derdine derman mı olacak? Onların sadakaya mı, yoksa çalışabilecekleri bir işe, demokratik ve sosyal haklara, kendi gelecekleri üzerine söz söyleme hakkına mı gereksinimleri var? Etili butlu Özal, artık yoksullara dost mu oldu?

Elbette değil.. Onların amacı değişmemiştir. Onlar, bu fonla bilinçsiz iyi niyetli insanları aldatmayı, toplumda rejime karşı giderek artan tepkileri

azaltmayı ve sömürü düzeninin ömrünü uzatmayı amaçlıyorlar.

Belli ki, milyonlarca insana zulmeden, onların boğazlarındaki lokmaya

bile göz diken bu haramzade takımı, işsizlik ve yoksulluk yüzünden canına kıyanların, fuhuşa ve hırsızlığa itilenlerin, yavrularını sokağa terkedenlerin sorumluları kendileri değilmiş gibi, bir de kendilerini fakir fukaranın dostu olarak göstermeye çalışıyorlar. Ama nafiye. İşçilerin elindeki tüm sendikal hakları alarak onları savunmasız bırakan, bu yetmezmiş gibi toplu sözleşmelerde işverenleri destekleyerek ücret artışını engelleyen, üreticilere verilen taban fiyatlarını düşük tutan, ama fiyatlara zam üstüne zam yaparak holdingleri iyice zenginleştiren Evren-Özal çetesinin iki yüzü olduğu ve kime dost olduğu artık iyice ortaya çıktı. Bu fonda toplanan paralar ise, ya seçimlerde oy toplayabilmek için partizanca kullanılacak, ya da diğer kurulmuş fonlarda olduğu gibi patronlara yeni bir kredi olanağı olarak değerlendirilecek. Veya (Devamı 15. Sayfada)

Güney Afrika

IRKÇI REJİMİN GÜNLERİ SA YILI

Güney Afrika ırkçı rejiminin siyah halka uyguladığı baskı ve terör giderek artıyor. Bu çağdışı düzenin yıkılmasını, siyah ve beyaz halk arasındaki eşitsizliğin son bulmasını amaçlayan kitle eylemlerinin önüne geçemeyen Botha rejimi, son çare olarak, 12 Haziran'da sıkıyönetim ilan etti.

Güney Afrika ırkçı rejimi, sıkıyönetimin ilan gerekçesini SOWETO ayaklanmasının 10. yıldönümünden dolayı yapılacak eylemleri gösterdi. Bu da, rejimin kitlelerin eylemlerinden, direnişinden ne derece korktuğunu ortaya koyuyor.

İrkçi rejimin polis ve askeri birlikleri, sıkıyönetimle birlikte başta Johannesburg, Kapstadt ve Durban olmak üzere, birçok kentte geniş tutuklamalara ve ev aramalarına giriştiler. Tutuklamaların başlıca hedefinin ırk ayrımına karşı olan örgütler; Birleşik Demokratik Cephe (UDF), Azanya Halk Örgütü (AZAPO), Maden İşçileri Sendikası (NUM) ve Sendikalar Merkezi COSATU gelmekte. Nitekim AZAPO Başkanı Saath Cooper'in tutuklanması bunu doğruluyor. Birçok sendika lideri, sıkıyönetimden beri illegaliteye çekilmiş durumdadır.

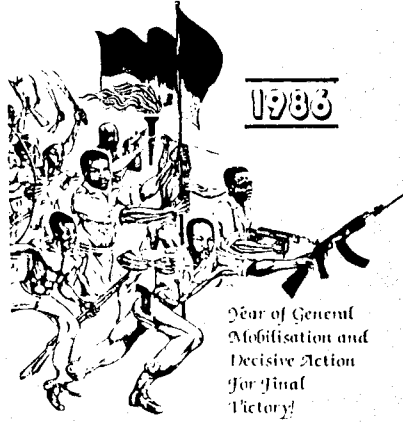
İrkçi-faşist rejim, saldırganlığını kiliselere ve basına kadar vardırdı. Polis kiliselere silahlı baskınlar düzenliyor, direnişçi diye suçsuz insanları tutukluyor. Johannesburg'da yayınlanan "New Nation" gazetesinin redaksiyon üyeleri hâlâ tutuklu bulunuyorlar.

Siyah halka yaptığı zulüm ve terörü dünya kamu oyunundan saklamaya çalışan ırkçı rejim, bu kez de basına sansür koydu. Uluslararası alandaki tüm tepki ve protestolara rağmen Botha Rejimi, sansür uygulamakta diretiyor. Polis ve askeri birlikler ağırlıkta yerli halkın oturduğu bölgeleri barikatlarla çevirmiş durumda. Şimdiye kadar 100'ü aşkın insan katledildi, tutuklananların sayısı ise bilinmiyor.

Bilindiği gibi 16 Haziran 1976'da yerli halkın ağırlıkta oturduğu SOWETO da öğrenci gençliğin öncülüğünde ayaklanma girişiminde bulunmuştu. Ayaklanma ırkçı ordu ve polis birlikleri tarafından kanla bastırılmış, 700'ü aşkın insan katledilmişti. Bu nedenle SOWETO, siyah halkın ırkçı rejime karşı mücadelesinde bir direniş sembolü haline geldi.

Geçen on yıl içinde siyah derili halkın özgürlük mücadelesi gelişti, yeni boyutlar kazandı; ve bugün ırkçı rejimi temellerinden sarsıyor. Bugün savaşan güçlerin ana hedefi ırkçı rejimin tümünden ortadan kaldırılmasıdır.

İrkçi rejimi yıkmayı amaçlayan muhalefet, sıkıyönetim koşullarında yeni mücadele taktikleri izliyor. Şimdiden mahalle komiteleri kurulmuş du-

rumda. Çoğu bölgelerde kiralılar ödenmiyor, ekonomik bojkotlara gidiliyor. Sıkıyönetimi getirerek ömrünü uzatmaya çalışan Botha rejimi, bunun farkında. O, bütün baskı ve terör araçlarına başvuruyor, yerli halkın özgürlük mücadelesini bastırmaya çalışıyor. Fakat bu çabası boşunadır. Milyonlarca insan yüzkarası ırkçı düzenin sonunu getirmeye hazırlanıyor, bunun için diş diş bir mücadele veriyor.

AET Ülkelerinin "Tavri"

Güney Afrika'da tüm bunlar olurken, 26-27 Haziran tarihlerinde AET üyesi 12 ülkenin hükümet başkanlarının katıldığı bir toplantıda, G. Afrika sorunu görüşüldü. Toplantı sonucunda yayınlanan bildiriye G. Afrika'daki rejime ambargo uygulanmaması, buna karşılık, Pretoria hükümeti üzerinde baskı yapılması yer alıyor. Diğer yandan yapılan çağrıda, siyah lider Nelson Mandela'nın serbest bırakılması, politik tutukluların salıverilmesi, ANC ve diğer partiler üzerindeki yasakların kaldırılması isteniyor. Ayrıca önümüzdeki 3 ay içinde diğer gelişmiş ülkelerle birlikte (ABD ve Japonya kastediliyor) uygulanacak yaptırımların tartışılacağı da belirtiliyor.

G. Afrika'ya ambargo uygulanmasına karşı çıkan ülkelerin başında İngiltere ve F. Almanya gelmekte.

Daha sonraki günlerde ise F. Alman Televizyonu I. Programı ARD'nin muhabiri ırkçı rejim tarafından G. Afrika dışına çıkartıldı. Böylelikle içinde BBC muhabiri de olmak üzere, şimdiye kadar 4 basın mensubu ırkçı rejim tarafından sınır dışı edildi.

LAHEY ADALET DİVANI ABD'Yİ MAHKUM ETTİ

Uluslararası Lahey Adalet Divanı, 27 Haziran'da ABD'nin Nikaragua'daki meşru hükümeti devirmek için karşı devrimci Kontralara yaptığı 100 milyon dolarlık yardımı kınayan bir karar aldı.

Bilindiği gibi mahkeme, iki yıl önce ABD'nin Nikaragua'nın içişlerine karıştığı gerekçesiyle Nikaragua'nın başvurusu üzerine konuyu gündemine almıştı. ABD, daha önceki duruşmalarda mahkemeye sunduğu bütün 'gerekçe'lerinin çürütülmesi üzerine mahkemeden çekilmek zorunda kalmıştı.

Sözkonusu kararda, ABD'nin Kontralara mali ve askeri yardımının "başka ülkelerin içişlerine karışmama" ilkesine ters düştüğü ve Nikaragua'nın bağımsızlığını zedelediği belirtiliyor. Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 51. maddesinin böyle bir tavır öngörmediği vurgulanıyor. Reagan yönetimi ise, Kontralara yaptığı desteği haklı göstermek için, daha önce söz konusu olan 51. maddeyi ileri sürmüştü.

Lahey Adalet Divanı (Hollanda), ABD'nin Nikaragua limanlarını ablukaya almasını ve sularını mayınlaması sonucu ülkenin ekonomik zarara uğradığını da belirtiyor. Ayrıca ABD'nin yarattığı maddi zararları Nikaragua hükümetine ödemesi gerektiği de kararda yer alıyor.

Bu karara karşılık gözüdünmüş Reagan yönetimi ise, mahkemenin Orta Amerika'ya yönelik kararlarını önümüzdeki iki yıl içinde kabul etmeyeceğini duyurdu. Bu da, Reagan yönetiminin hiçbir uluslararası hukuk kuralını ve kararını tanımadığını ve böylelikle saldırgan yüzünü ortaya koyuyor.

KOMKAR Pasaportlara

(Baştarafı 11'de)

tarlarını, anti-faşistleri sindirmek amacıyla pasaportlara el koyma uygulamasını yaygın biçimde sürdürdüklerine ve bu uygulamanın giderek sıklaştığına da dikkat çekiyor.

Bildiride, Mehmet Şahin'in pasaportuna el konmasının nedeni olarak, onun Kürt halkının özgürlüğü, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'na demokrasi ve F. Almanya'daki Kürdistanlı işçilerin çıkarları uğruna yürüttüğü çalışmalar gösteriliyor.

Pasaportlara el koyma uygulamalarına örneklerin verildiği bildiride, daha önceleri yine aynı gerekçelerle pasaportlarına el konan KOMKAR yöneticisi ve üyelerinden Sertaç Bucak, Hıdır Mak ve Türkiyeli ilericilerden Faruk Ögruk, Zeki Budak ve Kemal Durucan'ın isimlerine yer veriliyor.

Bildiride bu uygulamaların, F. Alman cumhurbaşkanı Weizsäcker'in ziyaretiyle yeniden "Batılı Demokrasiler Camiasına" alınan Türkiye'nin, Türkiye'deki rejimin gerçek yüzünü sergilediği belirtiliyor. F. Almanya'daki ilerci güçlerden bu baskı ve uygulamalara karşı çıkmaları isteniyor.

FAKİR FUKARA

(Baştarafı 13'de)

bütçenin açık verdiği alanlarda devreye sokulacaktır. Fon olduğu için harcamaların nasıl yapıldığını denetleyen de olmayacak..

Yoksul halkın gerçek dostları ise, elbette bu haramzade takımı değil, onlara iş, ekmek ve özgürlük vermek isteyenlerdir. Özgürlük ve demokrasi güçleridir. Artık Türkiye ve Kürdistan'da bu gerçeği bilenlerin sayısı giderek artıyor. Onlar onurlu ve mutluca yaşamak için, soyguna ve zulme, toplumun içine itildiği ahlaki çöküntüye son vermek için zorlu bir kavgaya hazırlanıyorlar. Önümüzdeki dönem kitlesel eylemlere gebe dir.

Yoksulların, emekçi halklarımızın çektiği acılara ancak bu kavganın zafere son verebilir. İşte o zaman, yoksulluğunu bile böylesine acımasızca sömürenlerden halklarımızın soracağı hesap da acımasız olacaktır.

Varşovadan Çağrı

(Baştarafı 6'da)

7-8 Haziran 1986 tarihinde Köln'de toplanan KOMKAR 8. Kurultayı'nda konuya ilişkin olarak alınan kararda şöyle deniyor: "..... KOMKAR 8. Kurultayı, SBKP Genel Sekreteri M. Gorbaçev'in barışın korunması ve kalıcılaştırılması yolundaki önerilerini selamlar; ABD ve yandaşlarının silahlanma ve barışı kundaklama girişimlerini, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerine, anti-emperyalist güçlere ve bağımsız devletlere saldırılarını şiddetle mahkum eder; dünya barış güçlerine,

Nikaragua, Güney Afrika, Şili, Libya, Filistin, Lübnan, Afganistan halkları ve tüm ulusal ve sosyal kurtuluş güçlerine en sıcak kardeşlik selamlarını yollar, onlarla birlikte olduğunu vurgular.

"KOMKAR 8. Kurultayı, Türkiyeli ve Kürdistanlı işçileri Dünya Barış Yılı'nda, F. Alman barış güçlerince örgütlenecek eylemlere ve 11 Ekim 1986'da Hunsrück'te yapılacak merkezi barış yürüyüşüne yığinsal olarak katılmaya çağırır."

Kürdistanlı ve Türkiyeli işçiler bu çağrıya kulak vermeli, F. Almanya'daki barış eylemlerine aktif olarak katılmalıdırlar. Barış birlikte mücadele ile kazanılacaktır.

15-16 XIZIRAN

(Destpêk rûpel 16'da)

ra bêjin. Serkarên Turk-Îş, disa bî icbarî biryarê çêkirina mitinga İzmirê dan. Dî vê mitingê da karkeran, çarçevêyê ku serkarên Turk-Îş û polêz bî hev ra amade kirbûn, derbasbûn dîji diktatoriya faşî û xwefiroşên Turk-Îş derketin û xwestekên xwe gotin.

Dî van rojên davi da bî rêvabîrên Turk-Îş 'Heke hukumat guh nede xwestekên me, emê lî Eskişehir, Enqere, Konya Samsun û Qeyserî da mitingên wek İzmirê pêkbinin, heke paş van mitingan hukumat disa guh nede xwestekên me,

emê karberdana ami pêkbinin' dibêjin.

Gotina karberdana ami lî devê serkarên Turk-Îş ra nayê. Divê meriv gêj be ku baweriya xwe bî van gotinan bine. Ewan jî karberdana ami her weki burjuwazi ditirsîn. Gelo Şevket Yılmaz, Sadîk Şide heya duhi lî gel diktatoriya faşî nebûn? Hevkarên generalên faşî nebûn? Ma Sadîk Şide vezirê Evren Nebû?

Eşkereye ku jî rewşa xirabiyê karker û zehmetkêşan, serkarên Turk-Îş jî berpirsiyarin Ewan çima behsa karberdanê ami dikin? Sedemê vê çine?

1- Bê bawerî û hêrsê karkeran jî serkarên Turk-Îş ra roj bî roj zêde dibe Karkeran famkirina ku tenê bî riya berxwadanê ve dikarin biğhên armancên xwe.

2- Dî van nêzikê da kongra Turk-Îş heye û ewana dixwazin ku disa serkar binin. Bona vê yekê bî biryarê karberdana ami ve, dixwazin ba karkeran xwe şîrîn nişan bînin.

Sedem her çî be bîla be, biryara karberdana ami biryareke girîng e. Eşkereye ku serkarên Turk-Îş dî vî babetê da ne durist in. Divê karkeran bî hêzên xwe va karberdana ami binin çî.

Jî ber ku riya xelasbûn, jî zulm û kedxwariyê tenê xebat û têkoşinê ve dibe. Ceribandina 15-16 Xiziranê jî vê rastiyê nişanê me dide.

WEŞANÊN NU – YENÎ YAYINLAR

●Türkçe İzahlı Kürtçe Gramer

Dr. Kamuran Ali Bedir - Xan

Özgürlük Yolu Yayınları, 85 sayfa, 6.- DM.

● Kürdistan'ın Sömürgeleştirilmesi ve Kürt Ulusal Hareketleri, Kemal Burka'

Özgürlük Yolu Yayınları, 221 sayfa, 10.- DM.

●Lî Ser Rêya Cegerxûn, Helbest, Gundi

Weşanên Roja Nu, 166 Rûpel, 8.- DM

●Şêx Senan, Helbest, Feqê Teyran

Weşanên Roja Nu, 142 Rûpel, 15.- DM

●Em û Dijmîn - Diwan I, Seydayê Keleş

Weşanên Roja Nu, 210 Rûpel, 12.- DM

●Daxwazname - Diwan, Nami

Weşanên Roja Nu, 54 Rûpel, 5.- DM

●Der Kurdische Hirt, Roman, Arab Schamilow

Komkar Publikation, 64 Seite, 6- DM

●KASET, M. Arif Cizrewi, 10.- DM

Tek isteklerde yayının bedeli karşılığında posta pulu, birden fazla isteklerde de, yayınların karşılıklarının havale edildiğine dair dipkoçan gönderilmelidir.

Heqên pirtukan, hun dikarin bî pulê postê an jî ser kontoya jêrin rêkîn û kopya meqbûzê jî jî me ra rêkîn.

Postscheckamt Frankfurt, Konto-Nr. 405767-606

Du Rojên Giring : 15-16 XIZIRAN

xwe pêşeng e.

Karberdana Ami û
Ceribandina 15-16 Xıziranê

Dî diroka çîna karkerên hemû welatan da rojên usa hene ku tu wext nayên jibir kîrîn; di tevgera çîna karker da ciyeke giring digrîn û bi ceribandînen giranbuha ve tije ne. Weki Komuna Paris û hwd.

15-16 Xıziran ji rojên usanın.

Paş damezirandina Komara Tirkîyê burjuwaziya Tirk, ji bo hin dewlemendîrbûna xwe, bona gewimtirkirina hukma xwe ya nû, zordestîyeke bê eman lî ser gelên Tirkîyê ajot.

Kedxwari, zulm û zordari, teda û girtin bû parçek ji jiyanê gelên Tirkîyê. Damezirandina sendîqa, partî û rêxistinên demokratîk hat qedexekirin. Bî kurtî, mafên insani û demokratîk ji karker û gundiyan ra tune bû. Ew mafên ji bo hindek axa û burjuwazî hebûn.

Çîna karkerên Tirkîyê lî hember vi zulm û zordariya bê deng nediman, anegorî hal û mercên wi wextî dengên xwe bilind dikirin, diji kedxwaran têkoşînê didan. Ev têkoşîn roj bî roj geş dibû. Ji ber xebata karkeran karbidestên Tirkîyê, icbarî mafê damezirandina sendîqan nasîn. Lê, ewan ji sendîqayên şoreşger ra icazê nedan, tenê icazê bo sendîqayên ku bî şêveyê "sendîqayê Emerîqa" xebatê dikin hebû. Bî vi awayî TURK-ÎŞ pêkhat.

Turk-Îş siyaseteke sazîkar (uzlaşmacî) bî rê va bir. (Niha ji usa ye) Gotina "çîn" ji devê serkarên Turk-Îş derneket. Ewan ji weki burjuwazî di nav çînan da "aşitî" dixwastin. Dîgotin "em tu alîgirê partiyekî nînin." Lê belê bî karên xwe ve dijîmintahi bî partiyên çep ve dikirin. Bî kurtî serkarên Turk-Îş di tevgera çîna karker da sîxorên (ajan) burjuwazî bûn.

Bî tevgera 27 Gulan û di gel vi zagona bîngehin ya sala 1961'an ve ji bo têkoşîna çîna karker imkane tê nu pêk hat. Xebata sendîkayê ya çîna karker roj bî roj pêşve çû. Hindek sendîqavanên şoreşger, ji Turk-Îş cuda bûn, DİSKê pêkanin. DİSK lî ser bîngeha çîni, diji kedxwari, zîlm û zordari, têkoşînê dijwar da. Ji bo mafên karkeran karên hêja

kîr. DİSK gelek karberdanên serfiraz pêkani. Rûmeta vi di nav karkeran da pirtir dubû. Karkeran ref bî ref ji Turk-Îş cuda dibûn û dihatin nava DİSKê.

Çînen karbidestên Tirkîyê, ji mezinbûna DİSK û xebatên vi nerehet bûn. Bona ji ortê rakirina DİSK gelek dek û dolavan çêkîrîn. Yek ji wana ji guhartina zagonên 274-275 ya xebatê bûn. Hukumata Demirel, ku vi demê ser hukim bû, dixwast ev her du zagonan ji bughurine, mafê hîlbîjartina sendîqan ji ortê rake.

Lî hember vi êrişê nezîkê 800 nûnêrên karker, lî Stembolê civiyan û biryar dan ku xwepêşandanek pêkbinin.

Dî roja 15 Xıziranê da gelek karxanan da karkeran kar berdan. Lî Îzmitê bî hezaran karker rîya Enqere-Stembolê girtin. Lî Stembolê ji bî deh hezaran karker ji hemû aliyên Stembolê ber bî merkezê meşîyan. Polêz û jendîrman xwestin pêşîya zehmetkêşan bigrîn. Ji bo belavkirina karkeran cebr bî kar anin. Lê disa ji nekarin pêşîya karkeran bigrîn.

Dî 16 Xıziranê da hejmara karkeran zêdetir bû, bî sedhezaran kes hatibûn meydana xebatê. Polêz gulle reşande ser karkeran, 3 karker şehîd bûn.

Büyêrên 15-16 Xıziranê tîrs û xof xistibû dilê burjuwazî. Orfî idare hat ilan kîrîn, gelek sendîqavan û karkerên hîşyar hatin girtin. Gelek karker ji kar hatin avêtin, teda û zordari lî ser kes û rêxistinên pêşverû da zêde bû.

Çîna karker bî büyêrên 15-16 Xıziranê ve gihîştibû armanca xwe. Guhartina zagonan ci be ci nebû, hukumata Demirel pêşneyarên xwe paşve girt. Bî vi awayî çîna karker nişan da ku bî lava kîrîn û stûxarkîrîne ve tu car naghêje armancên xwe. Ji bo serketin tenê rêyek heye: Xebat û têkoşîn.

Bî büyêrên 15-16 Xıziranê ve çîna karkerên Tirkîyê ji hêza xwe agahdar bû, ceribandînen gelek hêja stend û nişan dan ku rîzgariya xwe di destê xwe da ye, di şoreşan da bî

Îsal pêra 16 sal lî ser 15-16 Xıziranê derbas dibe. Dî van 16 salan da çîna karker û DİSK pîr caran ket ber êrişê burjuwaziya Tirk. Dî dewra 12 Adar 1971 pîr serkarên DİSK û endam hatin girtin; êşkence ditin. Bî vi awayî çîna serdestên Tirkîyê dixwastin tolayê 15-16 Xıziranê bîstin û tevgera çîna karker û DİSKê têkbişkênin. Lê, zordestan di vi kari da serneketin. Têkoşîna diji kedxwari ya zehmetkêşan pêşve çû û DİSK roj bî roj mezin bû. Dî van 16 salan da DİSK gelek grevên serfiraz pêkani. Yekê Gulanê bî sedhezaran karker ve pîroz kîr. Di ji êrişên faşîstan karberdana ami pêkani. Dî vi têkoşîna dijwar da bî dehan karker şehîd ketin. Serkarên Turk-Îş ji her wek berê siyaseta xwe yê sazîkar ajotin. Ewane disa di nava karkeran da sîxorên burjuwazî bûn, dijîminatî ji DİSKê ra kîrîn.

Rejîma faşî ya iro, ev 6 sale ku dixwaze xwestekê burjuwazî ci be ci bike. DİSK û birûbaweriyên şoreşgerî ji ortê rake. Dîktatoriya faşî serkarên DİSKê girtin, êşkencan kîrîn. Xebata DİSK hat qedexekirin heyyên wi hatin talan kîrîn. Bî vi awayî meydan disa ji Turk-Îş ra ma.

Serkarên Turk-Îş piştigriya xwe ji dîktatorîya faşî ra nişan dan, bî hezaran karkerên hîşyar û endamên DİSK, bî hevkarîya patron û serkarên Turk-Îş ve, ji kar hatin avêtin. Turk-Îş ji zagona bîngehin ya Evren ra, ku têda mafên karkeran tune, rey dan. Bî kurtî di van salan da birêvabîrên Turk-Îş êrkên xwe bî ci anin.

Lê disa ji hevkarîya dîktatoriya faşî û serkarên Turk-Îş nekari têkoşîna zehmetkêşan bîde sekinandin. Çîna karker lî hember ewqas zulm û teda ber xwe da. Ev berxwedan roj bî roj firehtir bû û dibe ji. Serkarên Turk-Îş, ji ber ku hewsar ji destê wan neçe mecbûr man ku guh bîdîne dengê karkeran bî gotin nerazîbûna xwe ji hukumat û zagonan

(Dûmahîk rupel 15'an da)

Mercên aboneti: 6 mehi 10 DM, salî 20 DM.

Abone şartlari : 6 aylık 10 DM, yıllık 20 DM.

Hesap-No: Postscheckamt Frankfurt
Konto-Nr. 405767 - 606

DIYERİ
KOMKAR

Xwedi : Federasyona Komelên Karkerên
Kurdistan lî Elmanya Federal
Navnişan : 5000 KÖLN, Burgunderstr. 35 - 37
Elmanya Federal
Berpîrsiyar : N. Ateş

IMPRESSUM
Herausgeber: KOMKAR -
Föderation der Arbeitervereine
aus Kurdistan in der BRD e.V.
Verantwortlicher Chefredakteur:
N. Ateş
Druck: Eigendruck